

**OTKRIVENJE SEDAM CRKVENIH
DOBA**

SMIRNA CRKVENO DOBA

GLAVA ČETVRTA

SMIRNA CRKVENO DOBA

Otkrivenje 2:8-11

“Anđelu crkve u Smirni napiši; Ovo govori Prvi i Poslednji, Koji beše mrtav i živ je.

Ja poznajem tvoja dela, i nevolju, i siromaštvo, (ali ti si bogat) i hule onih koji govore da su Jevreji, a to nisu, nego Sotonina sinagoga. Ne boj se što ćeš postradati. Gle, đavo će ubrzo neke od vas baciti u tamnicu da se iskušate i imaćete nevolju do deset dana. Budi veran do same smrti i daću ti krunu života. Ko ima uho da čuje, neka čuje šta govori Duh crkva! Pobedniku sigurno neće nauditi druga smrt.”

UVOD

Sa namerom da osvežim vaše umove želim vam ponovo ukazati kako mi pronalazimo imena glasnika svakog doba. Bog je u Svojoj suverenoj volji video da istorija Novozavetne crkve neće biti izgubljena, isto kao što je On video da istorija Izraela neće biti izgubljena, jer je stavljena u Bibliju, i potvrđena od mnogih nađenih svitaka, zemaljskih posuda i drugih pronalazaka što su arheolozi otkrili i objasnili. Mi ustvari imamo tok biblijske istorije od prve stranice pa do sada. Tako čitanjem istorije možemo otkriti, koji čovek ili ljudi, u raznim dobima su bili najbliži Božijem originalnom uzoru – Apostolu Pavlu. One koje je Bog upotrebio da privedu Njegov narod ka Reči Istine, to bi bili oni koje razmatramo. Onda između tih bi bio jedan za svako doba, koji bi stajao najčistije i najbliže uzoru Reči i sili. Jedan takav bi onda mogao biti glasnik. Doba su takođe pronađena izučavanjem istorije. Svako bi jednostavno trebao čitati doba onako kako su pronađena u Otkrivenju i to se sve mora perfektno uklopiti sa istorijom kao što TO ZAISTA I MORA. Sa obzirom da su crkvena doba bila predskazana od Boga, a njihova stanja otkrivena, onda je neophodno da istorija koja bi sledila bude onakva kakvom je Biblija izlaže. To je tako jednostavno—ali ta jednostavnost je ključ za Reč. Sada sa svim ovim ja nisam jednostavno bio student istorije, ja sam tražio da budem čovek Duhovnog uma, i to je bilo samo kroz definitivnu potvrdu

Duha Božijeg da sam izabrao ljude koje sam izabrao. Ovo je istina pošto Bog poznaje moje srce.

GLASNIK

Upotrebljavajući pravilo dato od našeg Boga za biranje glasnika svakog doba, mi bez oklevanja izjavljujemo da je Gospod podigao Irineja do te pozicije. On je bio učenik tog velikog sveca i ratnika vere, Polikarpa. I nema sumnje, pošto je on bio postavljen do nogu tom velikom čoveku da je naučio o hrišćanskim dražima koje su sledile iz njegovog posvećenog života, jer je Polikarp bio jedan od istinskih postavljenih svetaca svim dobima ako se gleda u svetlu besprekornog života. Vi ćete se setiti iz onoga što ste vi čitali da je Polikarp bio mučenički ubijen. Suviše star da pobjegne, i suviše iskren čovek da dopusti nekom drugom da ga krije i onda je istrpeo kaznu što je tako učinio, i on je predao sebe na smrt. Ali pre nego što je to uradio, tražio je i dobio dozvolu da se dva sata moli za svoju braću u Gospodu, za vladara, za svoje neprijatelje i one koji su ga zarobili. Poput velikih svetaca svih doba, žaleo je bolje uskrснуće, držao se čvrsto, odbijajući da porekne Gospoda, i umro je sa čistom savešću. On je bio stavljen na lomaču (na svoj zahtev) i vatra je bila zapaljena. Vatra je odmicala od njegovog tela, odbijajući da ga dotakne. Tada su ga proboli mačem. Pošto je ovo bilo urađeno; voda se izlila iz njegovih bedara gaseći plamenove. Njegov duh je u stvari bio viđen kako odlazi u formi belog goluba ispušten iz njegovih grudi. Ipak za svo ovo veliko svedočanstvo, ovaj Jovanov učenik koji je napisao Otkrivenje nije bio borbeno aktivan protiv Nikolaitskog sistema, jer je čak on sam naginjao ka organizaciji, ne shvatajući da želja za zajedništvom i onim što se činilo kao dobar plan za podstrek Božijeg dela je u stvari bio neprijateljski trik.

Ali sa Irinejom to nije bilo tako. On je bio protiv svake vrste organizacije. Takođe, njegova životna priča, u kojoj je služio Gospodu, je bila u mnogim manifestacijama Svetoga Duha; i Reč je naučavana sa neuobičajenom jasnoćom i odgovarala je originalnim pravilima. Njegove crkve u Francuskoj su bile poznate po tome što su imale Duhovne darove, jer su sveti govorili u jezicima, prorokovali, podizali mrtve, i lečili bolesne molitvom vere. On je video opasnost u bilo kojoj vrsti organizovanog bratstva među starešinama, pastirima i tome slično. On je čvrsto stajao za ujedinjenu, Duhom ispunjenu, lokalnu crkvu koja

će manifestovati darove. A Bog ga je poštovao, jer se Božija sila manifestovala među svetima.

On je takođe bio jasan u svom razumevanju Božanstva. I s obzirom da je bio Polikarpov učenik, koji je bio učenik Svetog Jovana, mi sigurno možemo znati da je on imao savršeno učenje koliko god je to bilo moguće po ovom predmetu. U knjizi Prenikejski Očevi Knj. 1, stranica 412 mi imamo ovu tvrdnju, koju je on dao o Božanstvu. “Svi drugi izveštaji, isto tako iznose titulu jednog, i istog bića, Gospod Sile, Gospod, Otac Svih, Bog Svemogućí, Najviši, Stvoritelj, Tvorac, i slično tome, ovo nisu uzastopna imena i titule različitih bića, već jednog te istog.” On je jasno ukazao da su ovo titule kao što je i Ruža Saronska, Zvezda Danica, Lepši Od Deset Hiljada itd. Niti se tu nalazi više nego JEDAN Bog. Njegovo ime je Gospod Isus Hrist. Tako njegovom striktnom privrženošću Reči, njegovim divnim razumevanjem Pisma, i prisustvom sile Božije u toj službi, on je pravi izbor za to doba. I zaista nesreća je u tome što druga doba nisu imala glasnike sa takvim zbirom plodova, sile, i vodstva Svetim Duhom i Rečju.

SMIRNA

Grad Smirna je bio malo severnije od Efeza kraj otvora Smirna zaliva. Zbog svoje vrlo lepe luke to je bio komercijalni centar čuven po izvozu. Takođe je bio poznat po svojim školama retorike, filozofije, medicine, nauke, i lepim građevinama. Tamo je živelo mnogo Jevreja, a oni su bili gorki protivnici Hrišćanstva, čak ljući od Rimljana. U stvari, Polikarp, prvi biskup u Smirni je bio mučenički ubijen od strane Jevreja a rečeno je da su Jevreji obeščastili svoj sveti dan (Subotu) donoseći drva za njegovu lomaču.

Reč Smirna znači, “gorak,” a izvedena je od reči, mirišljava smola (lat. - myrh). Mirt je upotrebljavan za balzamovanje mrtvih. Tako mi ovde imamo dvostruko značenje nađeno u imenu ovog doba. To je bilo gorko doba ispunjeno smrću. Dve loze, unutar crkvenog polja, su imale tendenciju daljeg razdvajanja sa porastom gorčine prema onoj istinskoj lozi od strane lažne. Smrt nije bila samo seme divlje loze već je čak i pitoma loza bila paralizovana puzanjem i slabošću, jer su nekoliko godina nakon Pentakosta već odstupili od nepreljubničke istine; a nijedan istinski vernik nije jači i duhovno zdraviji i življi od njegovog znanja odanosti čistoj Božijoj Reči, kao što to vidimo u mnoštvu

primera iz Starog Zaveta. Organizacije su se brzo razvijale, i tako povećavale i potvrđivale smrt članova, jer je vodstvo Svetog Duha bilo odstranjeno, a Reč je zamenjena veroispovestima, dogmama i ritualima stvorenih od strane ljudi.

Kada je Izrael ušao u nezakonit savez sa svetom, i oformio zajedništvo kroz venčanje, došao je konačno dan kada je svet prevladao i Vavilonci su odveli ljude Božije u zarobljeništvo. A kad su otišli u zarobljeništvo, oni su otišli imajući sveštenstvo, hram i Reč. Ali kada su se vratili nazad imali su učitelje–rabine, teološki red fariseja, sinagoge, i Talmud (Jevrejska verska-dogmatska knjiga). A kada je Isus došao oni su bili toliko izopačeni da ih je On nazvao decom njihovog oca, đavola, i pored toga što su bili Abrahamovi potomci po telu. U ovom dobu mi vidimo da se događa ista stvar. Međutim pošto ‘ceo Izrael’ nije *Izrael*, već je mala grupica bila pravi duhovni Izrael. Eto tako uvek je bila mala grupica istinskih Hrišćana, neveste Hristove, dok On ne dođe po Svoje.

U ovom gradu su bila dva poznata hrama. Jedan je bio hram, podignut za slavljenje Zeusa, a drugi je bio podignut Kibeli. I između ova dva hrama je oformljen jedan od najlepših puteva u antičko vreme, nazvan Zlatna Ulica. Za mene u ovome je prikazano dalje prodiranje paganizama, koji je započeo u prvom dobu, ali bilo je poznato da ono postoji samo u Rimu. Spajanjem ovih dvaju hramova Božijeg i boginjinog je izraženo seme Marijanstva gde je Marija nazvana Majka Božija i time su joj dali čast, titulu i priznali joj silu i jednakost sa Isusom Hristom. Zlatna ulica koja ih je spajala je slika pohlepe prouzrokovanim Nikolaitskim organizatorima, koji su nastojali udružiti crkvu i državu, jer su znali za bogatstva i silu koja će im biti ponuđena. Kao što je Efeško Doba bilo plodna posteljica semenu tragičnog Pergamskog Doba, koje je došlo kasnije, ovo Smirnino Doba je bila kiša, sunce, i hrana koja je osigurala divlju korupciju sa kojom je crkva bila potvrđena kao idolopoklonička što je duhovna preljuba, iz koje ona nikada neće izaći. Smrt se prožela od njenog korena ka granama, a oni koji su imali učešća u njoj, primili su učešće gorčine i smrti. Ovo doba je trajalo od 170. do 312. godine nove ere.

POZDRAV

Otk. 2:8, “*Ovo govori Prvi i Poslednji, Koji beše mrtav i živ je.*”

“Prvi i Poslednji koji beše mrtav, i živ je.” Sada ovo nisu reči čoveka. Sam čovek (ako bi mogao govoriti iz groba) rekao bi, *“Ja sam Prvi i Poslednji koji je bio živ, a sada je mrtav.”* Prva stvar koja se događa čoveku jeste da se rodi (tada je živ) i poslednja stvar, koja mu se dogodi, je da umre. Tako ovo nije čovek koji govori. Ovo je Božanstvo. Čovek (Adam) primio je život i okrenuo ga u smrt. Ali ovaj ČOVEK (Isus) je uzeo smrt i preokrenuo ga u život. Adam je uzeo nevinost i preokrenuo je u krivicu. A Ovaj je uzeo krivicu i okrenuo je u pravednost. Adam je uzeo raj i okrenuo ga u prokletu pustaru; ali Ovaj se vraća nazad da preokrene prokletstvom uzdrmanu zemlju u drugi Eden. Adam je uzeo život zajedništva i radosti sa Bogom i okrenuo ga u pustinju duhovne tame što je donelo greh, moralnu trulost, bol, patnje, obmane, i pokvarenosti koja je bila unutar ljudske duše. Ali Ovaj, od cele tragične smrti i degradacije, koja je pala na ljudski rod, doneo je život pravednosti i lepote, tako kao što je greh nakon što je zavladao izazvao smrt, isto tako sada ljudi mogu živeti u pravednosti pomoću Jednog, Hrista Isusa; i ne kao što je bio prekršaj, i ako je zaista bio užasan, ali sada je mnogo više Njegov dar na Večni Život.

I ovde On, hodajući među onima, koje je On otkupio, Njegovom crkvom. I šta su bili oni koji su bili otkupljeni? Zar mnogi nisu bili kao Pavle, ubice i podmitljivci? Nisu li mnogi bili kao umirući lopov, pljačkaši i ubice? Sve su to trofeji Njegove milosti. Svi vraćeni nazad iz smrti. Svi načinjeni ŽIVIMA u Hristu Isusu, Gospodu.

Pitam se jeste li primetili pozdrav prvom dobu i onda zapažate li pozdrav za ovo doba. Samo ih stavite jedno pored drugog. *“Ovo govori Onaj koji drži sedam zvezda u Svojoj desnoj ruci i hoda među crkvama. Ovo govori Prvi i Poslednji Koji beše mrtav i živ je.”* Ovo je jedna te ista osoba. I On nam daje do znanja da je crkva Njegova. Kao što je klica semena usred ploda, tako je i On, Kraljevsko Seme, usred crkve. Kao što samo seme ima život u sebi, tako je On autor života crkvi. Njegovo hodanje označava Njegovu apsolutnu brigu za nju. On je Glavni Pastir, koji pazi na Svoje vlastite. To je Njegovo pravo, jer je On kupio crkvu Svojom vlastitom krvlju. Ta krv je krv Božija. Taj Koji poseduje crkvu je Bog, sam Bog. On je ‘Prvi i Poslednji.’ Ta titula znači večnost. On je bio mrtav, a sada je živ. On je platio cenu tako da On ima pravo vlasništva duše od hrama Božijeg. On vlada time. On je slavljn u njemu. On se ljuti na svakog ko mu preuzima Vodstvo i autoritet. Bez sumnje da je to razlog što se On svakom dobu predstavlja

kao Božanstvo da upozori i uteši ljude. On upozorava lažnu lozu, a teši istinitu lozu. Ovo je JEDINI ISTINITI SVEMOGUĆI BOG. Čujte Njega i živite.

STANJE DOBA U KOJEM SE NALAZI

Otk. 2:9, “*Poznam tvoja dela i tvoju nevolju, i siromaštvo, (ali ti si bogat) i hule onih koji govore da su Jevreji a nisu, nego Sotonina sinagoga.*”

Ključ u ovom dobu je evidentno vidljivo patnja. Ako je bilo patnje u prvom dobu, ovde je predviđena još intenzivnija patnja kroz drugo dobu. Nema sumnje da se Pavlove reči odnose na mnoštvo Hrišćana ma gde u svetu oni bili i za svako doba. Jevreji 10:32-38, “Sećajte se predašnjeg vremena, kada ste tek prosvetljeni podnosili čestu borbu, u patnjama; delom javno izvrgnuti izrugivanju i nevoljama, delom postajući sapatnici sa onima koji su se nalazili u takvoj nezgodi. Vi ste, naime, imali saosećanje za mene u mojim okovima i radosno podnosili otimanje svojih dobara, jer ste znali da u nebu imate bolje i trajno imanje. Prema tome, ne gubite svoga pouzdanja, čemu pripada velika nagrada. Strpljenje vam je zaista potrebno, da vršenjem volje Božije možete primiti obećanje. Jer još malo, vrlo malo, i doći će Onaj koji ima doći, neće zakasniti. Sada pravednik će živeti od vere; ali ako ko otpadne, duša moja neće nalaziti zadovoljstva u njemu.”

Upravo takvo udruživanje ljubaznih srdačnih ljudi sa pravim istinskim vernikom može im doneti smrt zauzvrat njihove ljubaznosti.

A sada Gospod Bog Svemogućí kaže, “JA ZNAM.” Tamo On hoda među Svojim ljudima. Ovde je On, Glavni Pastir stada. Ali da li On sprečava proganjanje? Da li On zaustavlja patnje? Ne, On to ne čini. On jednostavno kaže, “JA ZNAM vaše patnje—Ja uopšte nisam nesvestan vaših patnji.” I ovo je jak kamen spoticanja za mnoge ljude. Kao Izrael pitajući se da li ih Bog stvarno voli. Kako Bog može biti pravedan i voleti, a stajati pored svojih i posmatrati ih kako se pate? To je ono što su pitali u Malahiji 1:1-3, “Breme Reči Gospodnje Izraelu po Malahiji. Ljubio sam vas, govori Gospod. A vi pitate, Po čemu si nas ljubio? Ne beše li Isav brat Jakovljevi? reč je Gospodnja: ali ipak Jakova sam zavoleo, a Isav mi omrznu, gradove mu u pustoš pretvorih, a baštinu njegovu dadoh pustinjским šakalima.” Vidite, oni nisu mogli shvatiti Božiju ljubav. Oni su mislili da ljubav znači bez patnje. Oni su mislili

da je značenje ljubavi roditeljska briga za bebu. Ali Bog je rekao da je Njegova ljubav bila “izborna” ljubav. Dokaz Njegove ljubavi je IZBORNOST – bez obzira šta se desilo, Njegova ljubav je istinski dokazana činjenicom da su oni bili izabrani za spasenje (zato što je Bog vas izabrao za spasenje kroz posvećenje Duha i verovanja istine). On može vas predati na smrt kao što je to učinio sa Pavlom. On vas može predati i prepustiti patnjama kao što je bio slučaj sa Jobom. To je u Njegovoj vlasti. On je suveren. Ali to je sve sa svrhom. Da On nema svrhu, onda bi On bio tvorac frustracija, a ne mira. Njegova svrha je da pošto se malo pomučimo postanemo savršeni, te da se učvrstimo, ojačamo, i sredimo. Kao što je Job rekao, “On daje snagu nama.” (Job 23:6.) Vidite Njega, Samog, napaćenog. On je ustvari postao savršen u stvarima u kojima je propatio. Jev. 5:8-9, “I ako je bio Sin, ipak se nauči poslušnosti od onoga što je pretrpeo; te postigavši savršenstvo, postade svima koji Mu se pokoravaju začetnik večnog spasenja.” Jednostavnim jezikom rečeno, sam Isusov karakter je bio usavršen patnjom. I prema Pavlu On je Svojoj crkvi ostavio meru patnje da bi ona, takođe, verom u Boga dok pati za Njega, došla do savršenstva. Zašto On to želi? Jakov 1:2-4, “Smatrajte potpunom radošću, braćo moja kad upadnete u razne kušnje, znajući da kušnje vaše vere stvara strpljenje! Samo neka to strpljenje urodi savršenim delom da budete savršeni i neporočni bez ikakva nedostatka!”

Zašto On ima takav stav? Razlog ćemo naći u Rimljanima 8:17-18, “Ako smo deca, onda smo i naslednici, naslednici Božiji, a sunaslednici Hristovi; ako zbilja (kao što i jeste) trpimo s Njim, da s Njim budemo i proslavljeni. Držim zaista, da patnje sadašnjeg vremena nisu dostojne usporedbe sa slavom koja će se objaviti u nama.” Jer ako ne patimo sa Njim, mi nećemo ni vladati sa Njim. Zato trebate patiti da biste vladali. Razlog za ovo je da karakter jednostavno nikad nije načinjen bez patnje. Karakter je POBEDA, a ne dar. Čovek bez karaktera ne može vladati, jer je sila bez karaktera Sotonska. Ali sila sa karakterom je podesna da vlada. I pošto On želi s nama podeliti čak Svoj presto na istoj osnovi na kojoj je On nadvladao i seo na presto Svoga Oca, onda i mi moramo nadvladati da bismo seli sa Njime. I male privremene patnje kroz koje mi sada prolazimo nisu dostojne usporedbe sa ogromnom slavom, koja će biti otkrivena u nama kada On dođe. Oh, kakvo blago je pripremljeno za one koji su voljni da kroz patnju uđu u njegovo kraljevstvo.

“Nemojte misliti da vam se dešavaju čudne stvari što se tiče vatrenih iskušenja koje su tu da vas iskušaju.” To je govorio Petar. Je li čudno to što Bog želi da izgradi karakter nalik Hristu koji se formira kroz patnju? Ne, gospodine. Jer svi mi imamo iskušenja. Svi smo mi iskušavani i ukoravani kao sinovi. Niti jednoga to ne mimoilazi. Crkva koja ne prolazi kroz patnje, i nije iskušavana, i koja nema toga, nije od Boga. Jevr. 12:6, “Jer Gospod kara onoga koga On ljubi, i šiba svakoga koga usvaja za svoga sina. A ako ste vi izuzeti od ukoravanja, kojeg smo svi mi sudeonici, onda ste kopilad, a ne pravi sinovi.”

Dakle, ovo specifično stanje u Smirni moralo je biti primenjeno na svako doba. Nema doba koje je oslobođeno toga. Ne postoji istinski vernik koji je od toga oslobođen. To je od Boga. To je Božija volja. To je potrebno. Nama je potreban Gospod da nas nauči istinu da mi moramo patiti i biti nalik Hristu čineći tako. “Ljubav je ljubazna i dugo trpi.” Matej 5:11-12, “Blagosloveni ste vi, kad vas ljudi budu grdili, i progonili, i kad vam zbog Mene budu lažno pripisivali svaku vrstu opaćine. Radujte se i kličite od veselja: jer vas čeka velika nagrada na nebu. Jer tako su progonili i proroke koji su živeli pre vas.”

Oblačno nebo i oluje života nisu znaci Božijeg neodobravanja. Niti su vedro nebo i mirne vode znaci Njegove ljubavi i odobravanja. Njegovo odobravanje za nas je jedino U LJUBLJENOME. Njegova ljubav je izborna i On ju je imao za nas pre postanka sveta. Da li On nas voli? O, da. Ali kako ćemo mi to saznati? Mi to znamo jer ON JE TO TAKO REKAO, i objavio nam je da nas on voli jer nas je priveo k Sebi i dao nam od Svog Duha, postavljajući nas kao sinove. A kako ću ja dokazati moju ljubav prema Njemu? Verujući ono što je On rekao, i imajući radost u sred kušnji koje je On u Njegovoj mudrosti dopustio da se dese.

“*Poznajem tvoje siromaštvo (ali ti si bogat).*” I ovde je to ponovo. Vidimo Ga kako hoda gore dole unutar Svoje crkve. Kao otac, On gleda na svoju porodicu. On je Glava Svog domaćinstva. On je snabdevač. On je zaštitnik. A ipak On gleda njihovo siromaštvo. O, kako se nedovoljno naučen vernik spotiče o ovo. Kako Bog može podnositi da gleda Svoje vlastite u vreme njihove potrebe i upravo ne prekine sa svim tim te zašto ih ne obaspe materijalnim dobrima?”

Ovde je mesto gde vi ponovo trebate verovati u ljubav, dobrotu, i mudrost Božiju. Ovo je takođe potrebno. A setite se Njegovog upozorenja, “Nemojte se brinuti za sutra, šta ćete jesti ili u šta ćete se

obući. Vaš Otac zna šta vam je potrebno. On Koji oblači ljiljane i hrani vrbace mnogo će više učiniti za vas. Ove fizičke stvari nisu osnovne potrebe vašeg života, jer ljudski život se ne sastoji od stvari koje on poseduje. Već prvo tražite kraljevstvo Božije i Njegovu pravdu i sve materijalne potrebe će vam biti dodate.” Božiji ljudi nisu materijalistički nastrojani. Oni su usmereni Hrišćanski. Oni ne traže bogatstva koja su ovde dole; već traže ono što je gore. Ovo je apsolutna istina, većina Hrišćana NISU bogati. Radije su na strani siromašnih. Tako je bilo i u Isusovim danima. To je bila istina u Pavlovo vreme, a trebao bi biti i danas. Oh, to nije istina danas, jer Laodikejsko Doba je jedno vrlo bogato, a čak je često kriterijum duhovnosti u izobilju zemaljskih dobara. Moj Bože, kako je crkva bogata u dobrima. A tako siromašna u Duhu. “Blago vama siromasi, jer je vaše kraljevstvo Božije. Kraljevstvo Božije NIJE u mesu ili piću.” Ono nije materijalno. Ono je UNUTAR nas. Bogat čovek je bogat Bogom, a ne svetskim stvarima.

“Oh,” Duh viče, “Poznajem vaše siromaštvo. Vidim vaše potrebe. Nemate baš nešto mnogo, bilo čega, čime biste se hvalili. Ono što ste radili se oduzelo od vas. Vi ste rado predali svoje posjedstvo u zamenu za jedno večno. Vi ste ismejani. Vi ste prezreni. Vi nemate materijalne izvore kojima biste mogli pribeći. Ali i pored svega toga vi ste bogati. Vaša sigurnost je u Njemu Koji je vaš štit i vaša izvanredno velika nagrada. Vaše kraljevstvo tek treba doći. Ali će doći. I ono će biti večno. Da, Ja sam svestan vaših kušnji i vašeg jada. Znam kako je teško ići dalje. Ali Ja ću se setiti svega toga kada se budem vratio i zahtevao vas kao Svoje, i onda ću vas nagraditi.”

Dakle, u ovome nema ništa protiv bogatih ljudi zato što Bog može spasiti i bogate ljude. Neki od dece Božije su bogati. Ali novac može biti takva zamka, i to ne samo za one koji ga imaju već i za one koji ga nemaju. Već tamo u prvom dobu, Jakov je vikao protiv onih koji su davali privilegiju bogatim ljudima, “Braćo moja nemojte imati veru u našega Gospoda Isusa Hrista sa pristrasnošću prema osobama.” Siromašni su pokušavali da se bogatima uvuku pod kožu sa ciljem da dobiju pomoć, rađe nego da veruju Bogu. “Nemojte to činiti,” kaže Jakov. “Ne činite to, novac nije sve. Novac nije odgovor.” A ni danas on to nije takođe. Jer mi imamo više bogatstva nego što smo ga ikada imali ranije, a ipak duhovno je manje postignuto. Novac nije sredstvo

sa kojim Bog radi. On se pokreće Svojim Duhom. I to pokretanje Duhom dolazi samo onoj osobi koja je posvećena Reči.

SOTONSKA SINAGOGA

Otk. 2:9, “*I hule onih koji govore da su Jevreji a nisu, nego sinagoga Sotone.*”

Ovde je stih koji će u sebi sadržati veoma važnu misao, ne samo što je on najneobičniji u svojoj sadržini, ali to se praktično ponovilo u dobu koje je bilo skoro hiljadu godina kasnije.

Otk. 2:9, “Poznajem tvoja dela, i progonstva, i siromaštvo, (ali ti si bogat) i znam hule onih koji govore da su Jevreji a nisu, već sinagoga Sotone.” Da počnemo sa ovim, ta reč, *Jevreji*, ne opisuje religiju Jevrejskog naroda. To se odnosi samo na Judin narod i ima isto precizno značenje kao kad bih ja rekao da sam po rođenju *Irac*. Ovi ljudi su govorili za sebe da su u stvari Jevreji, pravi Jevreji po rođenju. Oni su bili lažovi. Oni nisu bili Jevreji rođenjem, a niti su bili takvi po religiji. Ako je ovo sve istina, šta su oni onda bili? To su bili prevareni ljudi, koji su već bili deo crkve. Oni su pripadali lažnoj lozi.

Oni nisu bili od prave crkve, već od lažne crkve, jer je Bog rekao “oni su bili Sotonska sinagoga.” Sada ta reč za sinagogu nije ista reč koju mi upotrebljavamo za crkvu. U Bibliji crkva znači, “oni koji su pozvani napolje”, ili “oni koji su dozvani sa svrhom”. Psalmista kaže za ove izabrane ljude, “Blago čoveku koga TI IZABERESH, i DAJEŠ mu da Ti se približi, da se nastani u šatoru Tvom.” Psalm 65:4. Ali značenje sinagoge je “skupština ili skupljanje.” To može biti dobro ili loše, ali u ovom slučaju je loše, jer su to oni čije skupljanje nije od Boga već od njih samih. Isaija je za njih rekao, “Gle, oni će se sigurno sakupiti zajedno, ali NE OD MENE: ko god se bude sakupio protiv tebe pašće radi tebe.” [Citat uzet iz Engleskog prevoda Biblije King James–Prevodilac.] Isaija 54:15. I sa obzirom da su ovi sigurno bili protiv istinske loze, Bog će ih jednoga dana uništiti.

Dakle, zašto mi imamo ljude umešane na crkvenom polju, koji sebe nazivaju Jevrejima? Razlog je ovaj: Pošto su oni lažovi oni su mogli tvrditi šta god su želeli. Oni su mogli reći ono što su oni želeli kao da je to bila činjenica i onda se držati toga. I u ovom slučaju oni bi mogli lagati sa veoma snažnim mišljenjem u svom umu. Nije li rana crkva skoro potpuno bila sastavljena od Jevreja, koji su sačinjavali originalne

delove Njegova tela? Dvanaest apostola bili su Jevreji, a i kasniji apostoli su bili takođe ili Jevreji ili proseliti. Tako za ljude koji bi se zakleli da su bili Jevreji time bi dobili neko preimućstvo i tvrdili bi da su originalni. Reći laž, držati se toga i ne obazirati se na istorijske činjenice. Upravo reci to i nastavi to govoriti ljudima i uskoro će ljudi to primiti.

Da li ste iz ovog nešto izvukli? Nije li to isti duh upravo i danas u crkvi? Nije li tamo grupa koja tvrdi da su oni original i istinita crkva i da se spasenje nalazi samo u njoj? Ne tvrde li oni da imaju ključeve kraljevstva, koje su primili od Petra? Ne tvrde li oni da je Petar bio njihov prvi papa i da je stanovao u Rimu kada ZA TO NEMA UOPŠTE ISTORIJSKIH ČINJENICA? I čak njeni najobrazovaniji i najupućeniji pripadnici veruju njenoj laži. Sotonskoj sinagogi! Pa ako je Sotona njen otac, a on je otac laži, onda nije čudno da su i ti u sinagogi takođe lažovi.

Razmotrite misao o bogohuljenju. Ovi iz Sotonske sinagoge nisu hulili na Boga u ovom slučaju (iako su to činili bez reči) već su oni hulili na istinitu crkvu. Sigurno. Kao što je Kajin progonio i ubio Abela zato što je on (Kajin) bio od zloga, i kao što su formalni Jevrejski sledbenici (Isus je rekao da su oni od njihovog oca, đavola) pokušali uništiti Hrišćane u prvih nekoliko godina prvog doba, sada ta ista grupa (lažna loza) čak je sa mnogo jačim intenzitetom pokušala da uništi istinske vernike u drugom dobu. Antihristov duh raste.

Grupa koja je sebi polako krčila put u crkvu DELIMA (Nikolaitizma) nije se više plašila da bude otkrivena već se otvoreno organizovala u grupu vlastitog sakupljanja te nastupila protiv istinske crkve neprijateljski bez ikakve maske. Sada kada vam ja kažem da je to bila jedna organizovana antihristova crkva dajem vam istinu iz autentične istorije. Prva crkva oformljena u Rimu (mi ćemo trasirati njen istorijski put u Pergamskom Dobu) je već preokrenula istinu Božiju u laž predstavljajući pagansku religiju služeći se Hrišćanskim imenima i značenjima. U drugom dobu to je već bilo toliko paganski (mada su tvrdili za sebe da su istinita crkva) da je Polikarp išao čak 2500 kilometara u vremenu starosti da ih moli da se vrate nazad. Oni to nisu učinili. Oni su već imali čvrstu hijerarhiju i stabilnu organizaciju, i potpuno odstupili od Reči. Zato je onda ovo, Sotonina sinagoga, puna bogohuljenja, u kojima su već bila semena doktrine Nikolaitizma, i koja će za kratko vreme biti stvarno sedište i sila Sotonske religije. I ovo je

stvarno ispravno jer Otk. 2:9 NE kaže da su oni ljudi OD Sotonine sinagoge, već kaže da su oni sami SOTONSKA SINAGOGA.

Taj antihristov duh nije novi duh. To nije nešto što se samo pojavilo u crkvenim dobima. To je bilo tu sve vreme. Da bi dobili jasno razumevanje kako on deluje, i kako nastupa protiv Boga te kako zauzima vlast u crkvi, pogledajte u Stari Zavet i vidite to tamo. Razmotrimo ovaj duh kako se on manifestovao u Izraelu nakon što je on izišao iz Egipta da bi bio crkva u pustinji.

Isto kao što je rana crkva započela pod čistom službom Svetoga Duha sa znacima i čudesima i manifestacijama kao što su to proroštvo, jezici, tumačenje jezika, mudrost, znanje i iscelenje, tako i u danima Izraela kada su oni napustili Egipat, oni su bili pod vodstvom Duha Božijeg manifestovanim darovima. Bog je bio vođa ljudi. U stvari On je bio njihov Kralj. On je bio Otac-Kralj. On se brinuo o Izraelu kao Otac o svojoj porodici. On ih je hranio, borio se u njihovim bitkama, olakšavao njihove terete i rešavao njihove probleme. On je u stvari Sebe zaposlio radi njih. Oni su bili jedina nacija kojoj je On bio zaista Bog. Ali jednoga dana oni su gledali okolo, i videli da Filistejci i drugi narodi imaju kraljeve nad sobom. To je privuklo njihovu pažnju i oni su odlučili da oni trebaju njihovo vodstvo predati čoveku, tako da su oni želeli kralja. Dakle, Bog je odlučio da Sam postavi vodstvo čoveka, u Osobi Gospoda Isusa Hrista, ali oni su svoj plan ostvarili ranije. Sotona je znao plan Božiji tako da je on stavio to u ljudska srca da urade to pre Boga (Reči).

Kada su došli ka Samuelu i pitali za kralja, Samuel je bio tako užasnut da mu je srce skoro zakazalo. Bog je Svoj narod vodio kroz ovog posvećenog i Pismom potvrđenog proroka i on je osetio da je bio odbačen. On je okupio ljude moleći ih da se ne udaljuju od Boga, koji ih je nosio kao decu i učinio ih prosperitetnima i blagoslovio ih. Ali oni su istrajali. Rekli su Samuelu. "Ti nikad nisi grešio u svom vodstvu. Ti nikada nisi bio nepošten u finansijama i poslu. Dao si sve od sebe da nas održiš u liniji sa Rečju Gospodnjom. Mi cenimo čudesa, mudrost, brigu i zaštitu Božiju. Mi verujemo u to. Mi to volimo. I u stvari mi ne želimo ostati bez toga. Mi u stvari kralja želimo samo za to da nas vodi u bitke. Dakle, naravno kada mi pođemo u bitku mi i dalje nameravamo da sveštenici idu ispred sa Judom za njima, i mi ćemo trubiti, pevati i klicati. Mi nemamo nameru prestati sa bilo čime od toga. ALI MI ŽELIMO KRALJA JEDNOG IZMEĐU NAS DA BI NAS VODIO." A

Bog reče Samuelu. “Vidiš, oni nisu odbacili tebe, već su oni odbacili Mene da bi vladao nad njima.”

Kako je to bilo tragično. Malo je njih shvatalo da kada su pitali Boga da im dopusti da budu kao ostatak sveta da su na taj način odbacili Njega, zato što je Bog odredio da njegov narod deluje drugačije od sveta. Oni nisu od sveta i oni ne izgledaju kao svet i oni ne deluju kao svet. Oni su razapeti svetu i svet je razapet njima. II Kor. 6:17-18, “Zato izađite između njih, i odvojite se, veli Gospod, i ne dotičite se ničega nečistog; i Ja ću vas primiti, i biću vam Otac, a vi ćete mi biti sinovi i kćeri, veli Gospod Svemogućí.”

Vidite jedina razlika između Izraela i ostalih nacija je bio Bog. Odstraniti Boga na stranu i Izrael bi bio kao bilo koja druga nacija. Kada je Samson odsekao svoju kosu on je bio kao bilo koji drugi čovek. Odstranite vodstvo Svetog Duha iz crkve i ona je ISTO ŠTO I SVET KOJI JE PRIKAČIO IME BOŽIJE NA SEBE. Svet i crkva su od iste zemlje, baš kao što su Jakov i Isav bili od istih roditelja, ali razliku čini jedino Božiji Duh. Nije bitno što vi sebe nazivate Hrišćaninom. Svako može to učiniti. Stvar je u tome da li vi imate ili nemate Duha Božijeg u sebi, jer bez Duha vi ste bezbožnik; i niste od Njegovih. Amen.

Ne tako davno pitao sam jednu damu da li je Hrišćanka. Rekla mi je, “Želim vam dati do znanja, gospodine, da ja palim sveću svake večeri.” Kakve veze to ima jedno sa drugim? Ja sam Metodista, ja sam Baptista, ja sam Pentakostalac. To nema ništa zajedničkog sa time. Ili imate Svetog Duha ili ginete.

Na početku tamo u prvoj crkvi ljudi su razmišljali i rasuđivali kako da bolje napreduju pred Bogom. Dela Nikolaitska su se počela manifestovati. Nakon toga se oformila grupa. Oni su odlutali od uzora Reči. Sve što je tu potrebno je samo promeniti jednu reč i taj kvasac će podići celo testo. Onaj ko prekrši jednu tačku zakona kriv je za sve. Eva je promenila samo jednu Reč. To će učiniti tu stvar.

I kad je Sotonski naklonjena grupa bila oformljena, ona je počela mrzeti i boriti se protiv pravih vernika, insistirajući da su oni (tuđini) bili Božija crkva.

Primetite kako organizacija rađa mržnju. Ona uništava zajedništvo. To izaziva gorčinu. A to je ono što mirisna smola (myrrh-mirt) znači. I to je ono čega je Smirnina bila puna. Gorčine. Koren gorčine mnoge

opogani. I sve više i više paganštine je ulazilo unutra. Svako doba je osetilo svoje ožiljke.

Smirmina crkva je odlutala daleko od originala. To je postalo hibrid. Ona je hibridizovala sebe na način na koji i Eva to učinila. Vi znate da je hibrid spoj dve vrste, koja nastaje mešanjem. Rezultat više nije čist kao original. To je melez. Dakle, kada je Eva dozvolila zveri da pomeša svoje seme sa njenim i ona je rodila stvorenje nazvano Kajin, koji nije bio čisto ljudski. On je bio od ZLOGA. Primetite koliko se on razlikovao od Abela. Primetite koliko se on razlikovao i od Seta. On je mrzeo Boga i nije se pokoravao Reči i progonio je i ubio pravednog. On je sebe postavio iznad Reči Božije.

Crkva je takođe, odstupila od onoga što je originalno bila. Ona je hibrid. Tako je, nominalna crkva je hibrid. Ljudi kažu, “Ja sam Baptista.” Ali tako nije bilo u početku. “Ja sam Metodista.” Tako nije bilo na početku. Umesto prave Reči Božije, umesto Duhom ispunjenih ljudi u crkvi koja je bila vođena Duhom datim otkrivenjem, sada postoje veroispovesti, i dodati zakoni, i obrazovane pretpostavke od strane obrazovanih ljudi. Učenje je zauzelo mesto otkrivenju. Umovanje je zamenilo veru. Programi su zamenili spontanost slavljenja u Svetom Duhu. To nije bilo tako u početku. Čitava vrsta se promenila. To je postala hibridna crkva.

I onda, kada crkva postaje hibridizovana, hoće li ona proizvesti čiste Hrišćane? Ona ne može. Život ili seme koje donosi rođenje Hrišćana nije u njima. Vrsta donosi vrstu. Baptista rađa još više Baptista i oni deluju kao Baptisti. Metodista rađa Metodiste i oni deluju kao Metodisti. Ni jedni nisu znani po Božijoj sili, niti mogu biti jer to nije tamo. Oni su poznati po njihovim ceremonijalnim slavljenjima Boga, i njihovim veroispovestima i dogmama.

Hajde da govorimo o hibridu. Da li znate koji je najpoznatiji hibrid na svetu? On je sa nama prisutan već vekovima. To je mula. Ona je kombinacija magareće i konjske vrste. Ona je čudna vrsta životinje. Ona ne može sebe reprodukovati. Ona nema život, koji to može učiniti. Ipak pričajmo o poslu. Ona može nadgraditi konja ili magarca. Ali pogledajte njenu prirodu. Ona je tvrdoglava i nikada joj ne možete verovati. Ona je savršena slika hibridne religije. Ukrštanja između istine i tame, jer konj je tip istinskog vernika a magarac slika onog drugog nepravednog. Ukoliko ih pomešate dobićete sterilnu, formalnu religiju. Ona ne poseduje seme života. To je smrt. Ona može govoriti o

istini ali je ne može proizvesti. Ona nema Boga u svojoj sredini, a ipak se njeni članovi skupljaju i govore o Bogu i stalno sistematski poriču silu. Oni će poreći Reč čak u Ime Gospodnje. I za njih nikad ne postoji nikakve nade. Da li shvatate da organizovana religija nikad nije imala probuđenje? Nikada! Jednom kada bi se organizovali oni bi umrli. Oni se nikad ne mogu vratiti nazad. Ne, gospodine. Ja vam mogu pokazati taj tip. U Izlasku (II Moj) 13:13, “Svaku prvinu magaradi otkupi jagnjetom. Ako je ne otkupiš, zavrni joj vrat. A svakog prvovođenca između svoje dece otkupi.” Vidite, magarac može biti otkupljen. Svaki bedan grešnik može biti otkupljen krvnom žrtvom Isusa Hrista, a u odbacivanju Hrista sam biva odbačen. Ali mulu ne možete otkupiti. Za nju nema otkupljenja. Nema krvi za nju. Ne može ni biti zato što mula uzima utočište u crkvi dok magarac uzima utočište u krvi. Mula “nema semena” u sebi koje može biti oživljeno, ali magarac ima seme.

Eto, baš pre nekoliko nedelja čitao sam izveštaj. Da, to je bio izveštaj od jednog nespasenog biznismena; ne Hrišćanina. Kaže da je začuđen sa crkvama. On ih ne može shvatiti. Oni imaju predavanja koja drže profesori, koji uče Reč Božiju sa ciljem da je unište. Sada taj čovek jednostavno nije mogao shvatiti sve to. On je bio zaprepasten time. On je rekao da može razumeti ateiste ili komuniste, ili slobodoumnike ili neke druge da to rade. Ali kada sama crkva uništava Reč Božiju to je ravno ubici s predumišljajem. TU JE VAŠA HIBRIDNA RELIGIJA. PROBUDI SE AMERIKO DOK NE BUDE SUVIŠE KASNO. Kada se crkva udalji od Reči ona će verovati u svašta. To je poput Eve. Kada je rodila Kajina, rekla je, “Dobila sam čoveka od Gospoda.” Da li vi shvatate da je ona stvarno mislila tako? Ona je mislila da je dobila čoveka od Gospoda. Vidite, jednom je ona bila prevarena pošto je uzela Sotonsku reč umesto Reči Božije i onda je ona mislila da je sve što je rekla ispravno. Ako ona kaže da je dobila čoveka od Boga, onda je ona dobila čoveka od Boga. Ali Bog je postavio zakone u svom univerzumu. Dobro seme može doneti samo dobar plod, a zlo seme može doneti samo zao plod. Dakle, svako seme, iako različito, koristiće istu zemlju, hranu, vlagu, i sunce, ali će roditi po svojoj vrsti. Primitite istoriju Kajinove linije. A primitite istoriju Setove linije. Samo je jedna razlika između njih – u originalnom semenu. I u ničemu više.

Ako pogledate na ovu Evinu tvrdnju izbliza, primetićete da je ona imala više razumevanja nego što to većina i pretpostavlja. Ona nije

pripisala sina Sotoni, jer bi ga to načinilo jednakim Bogu. Samo Bog je mogao stvoriti jajašce u Marijinoj materici. Sotona to nije mogao učiniti. Eva je to znala. Sotona jedino može izopačiti. Tako je on nju prevario sa svojim zlim semenom. Kajin je došao iz zmijčevog semena. Abel i Set su došli iz Adamovog semena. *Ova semenja su prošla kroz potpuno isti proces, ali deca su bila različita, jer su bili od različitog semena.*

Ona je verovala da je Kajin od Boga. Ona je prihvatila Sotonsku laž kao Božiju istinu. To je isto što mi imamo sada. Crkve sebe postavljaju kao izvore istine, ali istina nije u njima, a ipak deca začeta njihovim putem kunu se njima, a čak bi i ubili da bi sačuvali tu grešku.

Ako mislite da je to preterivanje, samo pročitajte II. Timoteja glavu 3 i prvih pet stihova četvrte glave. II Timotejeva 4:1-5, “Zaklinjem te pred Bogom, i Gospodom Isusom Hristom, Koji će suditi žive i mrtve u Njegovom pojavljivanju i Njegovom Kraljevstvu; propovedaj Reč; u pogodnom i u nepogodnom vremenu; ukori, zapreti, preklinji u svoj strpljivosti i svakoj vrsti pouke. Jer će doći vreme kada ljudi neće podnositi zdrave nauke; nego će prema svojim požudama sebi nagomilati učitelje, da im golicaju uši; te će odvratiti svoje uši od istine, i okrenuće se bajkama. A ti budi trezan u svemu, podnesi patnje, vrši delo evanđeliste, i ispuni dužnost svoje službe do kraja.”

Kada je crkva sebi dozvolila da se okrene od originala, kao Adam i Eva, smrt je došla unutra.

Nema snage u njoj. Ona je postala nakazna. Za trenutak se crkva pomerila u pravcu formi i ceremonija, prema sveštenstvu organizujući grupe propovednika, koji su organizovali vodstvo bez Svetog Duha i Njegove Reči, istog trenutka smrt je ušla unutra i ona je počela obolevati, i pošto je postala bolesna ona se promenila u grupu ljudi bez sile čije je jedino oružje bilo raspravljanje. Ona nije mogla proizvesti ništa u Duhu, jer njena nada je bila izgrađena na programima a ne na veri u Njegovu Reč. Pošto su oni sejali programe, oni su i žnjeli programe. Oni su sejali izopačenje i žnjeli izopačenu decu.

Vi pomešajte nešto sa Bogom i požnjećete tačno ono što ste dodali unutra. Čovek bi to trebao naučiti iz prirode. On je mešanjem dodao i prirodi. On je ubrizgao svoje vlastite ideje u prirodu i preuredio molekule, i tome slično i sada on žanje oluju. Pogledajte samo kako oni danas proizvode piliće. To se tako vrhunski gaji da postoji mašina za

izleganje i ono se izleže samo od sebe. To nije dobro za hranu i nije ukusno za jelo. Oni su ubrizgali različite sastojke u meso i mi to jedemo i radi toga ljudsko telo menja svoju konstituciju tako da žene postaju uže u kukovima, a šire u ramenima, a muškarci postaju upravo suprotno od toga. Dakle, ako se igrate sa prirodom dobićete nakazu i to će vam se osvetiti, a šta će vam se dogoditi ukoliko promenite istinu u laž? Odgovor je, rodićete antihrista, bezbožni sistem religije koji je toliko izopačen da niti će izgledati, a niti može proizvesti ono što je bio original. Jedini odgovor, koji Bog ima za takvu situaciju, je ognjeno jezero.

To tužno Smirnino Doba je umiralo. Kada je umrlo, više nikad se nije povratilo. Ni jedno doba se nikada ne vraća nazad. Probudjenje se nikad ne vraća nazad. To ne može imati Božiji život u sebi prirodnom generacijom. To zahteva regeneraciju odozgo. Ovo poslednje doba je započelo vatrom Pentakostalnog probuđenja, a oni su to pravo nazad organizovali. Umesto uzimanja Reči uzeli su njihove vlastite ideje i učinili isto što je i svako doba pre njih učinilo – različitim priručnicima zamenili su Reč. Samo istupite iz tog priručnika i videćete šta se dogodilo. Vi ste napolju, brate. A oni će vas progoniti i kriviti u ime Boga. I kako oni samo vole svoje organizacije. Nije ni čudo. Oni su druga generacija Pentakostalaca i pošto Bog nema unuke oni su samo deca njihovih očeva, poznata po veroispovestima i formama slavljenja. Oni mogu pričati o onom šta se događalo, ali oni sami to ne mogu učiniti. Jednom su imali svetlo ali sve što je od toga ostalo je grmljavina. No ako im dopustite da pričaju o veličini svog pokreta, reći će, “Da gospodine, želim vam reći da ovaj pokret nije nastao ljudskim delovanjem. To je spontano započeto. Duh se spustio po celom svetu. Da gospodine, mi smo dobili ono što su oni primili na Pentakostu. Ovo nije došlo od ljudi već od Boga.” ONDA ZAŠTO ONI TO NISU DRŽALI NA ISTI NAČIN? AKO JE BOG TO ZAPOČEO KAKO DA ON TO NIJE MOGAO ZADRŽATI I DOVRŠITI? Ako Bog nije pisao priručnik veroispovesti i formula i dogmi da bi to započeo, onda kojim pravom oni to čine? Bog je izlio Svog Duha na Baptiste, Metodiste, Nazarene, Adventiste, Prezbiterijane, Braću Crkve Božije (neki su tako nazvani) itd. Sva ova braća su bila odgajana u raznim doktrinama, dodanim-zakonima, po crkvenim priručnicima itd. Bog je to sve stavio na jednu stranu; On je uništio njihove teorije o Božijim zakonima i obnovio darove Duha, dokazujući da je On isti juče, danas, i zauvek.

Ali da li su ovi Pentakostalcima naučili iz ovog lekciju o organizaciji? Ne, gospodine. Oni su se organizovali nazad i napisali knjige sa vlastitim tekstovima, nadodanim-zakonima, i crkvene priručnike, knjigu zajedništva i tome slično sa jednom idejom u umu, koja treba dokazati da oni sad imaju svu istinu, znaju sve odgovore, i zato su, elita Božija koja poznaje put i može ga pokazati drugima kao od Boga postavljeni vodič. Ali oni to nisu dobili. Oni su sebe hibridizirali kao što su to bile one grupe iz kojih su oni izašli. Ako oni žele da budu u Nevesti oni će morati izaći napolje isto kao što su to uradili njihovi dedovi. Oni su kao svi ostali. Probuđenje je gotovo. Oni pokušavaju da žive po imenu, a mrtvi su. Uzeli su organizaciju, u to vreme dok su pričali o Duhu Božijem. Oni pričaju o dokazu Svetog Duha. Ali su zaboravili da i đavo može govoriti takođe u jezicima. Prava konfuzija Vavilona je u njihovoj sredini, a oni to nazivaju Duhom Božijim. I još jednom mi vidimo kako čovek govori Bogu, umesto da Bog govori čoveku.

Možda ćete zaželeti da me izvređate za ovo što sam rekao upravo ovde. U redu. Oni sebe nazivaju Pentakostalcima i Ful Gospel (Puno Evanđelje). Neka oni to dokažu. Na Dan Pedesetnice vatra je došla kao oblak i razdvojila se nad svakim od njih kao plameni jezik, i pala je na svakoga od njih. A gde je vatra? Oni su govorili u jezicima na Dan Pentakosta i ljudi koji su slušali razumeli su. A gde je to? Celo mnoštvo vernika je delovalo kao jedna porodica. A Pentakostalcima su toliko užasno podeljeni kao i ma koja druga grupa u istoriji. Ni jedan čovek se nije smeo pridružiti ranoj crkvi osim onih koje je Bog dodavao. Oni među sobom imaju toliko mnogo jaraca koliko bilo koji drugi. Oni tvrde da su oni Ful Gospel (Puno Evanđelje), ali to oni ne mogu dokazati. Njihove crkve su bez sile kao ma koja od njih. Ako su oni Ful Gospel onda bolje da priznamo da je Biblija napravila grešku kada je opisala Ful Gospel ljude na Pentakostu. Oni pevaju, "Dogodila se velika promena u meni." U pravu su. Ali promena nije bila na bolje. Vreme je da se vrate nazad ka Bogu. Oni imaju ime da su živi, a mrtvi su. Jezici nisu znak probuđenja. To je evidencija smrti. Jezici su navestili da je ceremonijalna religija Jevreja završena, te da je počela nova era. Jezici su danas stavljena zavesa oko Paganskog crkvenog doba i Evanđelje se vraća ka Jevrejima. Ljudi govore o jezicima kao snažnoj najavi velikog Duhovnog pokreta. Oni su propustili brod. Iстина je da je to pisanje završetka svim ljudskim idejama, programima, i

kraljevstvima, i uvođenje Božijeg Kraljevstva. Probudi se narode Božiji. Probudi se.

Ako mislite da to nije istina, samo poslušajte ovo. Svuda po svetu i u Pentakostalnoj i fundamentalnoj grupi oni organizuju biznismene. Oni su izvršili invaziju na propovedaonicu bez Božijeg poziva. Oni nazivaju sebe ribarima ljudi i osnivačima Božijeg pokreta, a govore da je služba darova iz Efežana 4:10-13, koju je Bog dao u crkvu izneverila, i tako su oni zauzeli pozicije. Mi smo ovde upravo u sred ispunjenja proroštva koje se zove Korahovo protivljenje, a oni čak i ne znaju da oni to ispunjavaju. Oni se slepo oslanjaju na propovedanje iskustva umesto istine. Neka Bog ima sažaljenja prema njima. I mogu li njihove oči biti otvorene pre nego bude suviše kasno? O, poslušajte me. Kada je bio prvenstven novac, socijalno vodstvo, poslovna sposobnost, ili mentalna sila nad kvalifikovanim ljudima za duhovno vodstvo, ili dodavanja nekog tereta Reči Božijoj? I kada na bilo koji način materijalizam i ljudska merila vrednosti počinju da se pokazuju kao medijum preko koga Bog deluje umesto Svetog Duha SAMOG, onda se mi borimo protiv Boga, a ne za Njega. A sada ja ovo želim ovde reći na kaseti. Ja ne govorim protiv starešina u crkvi. Ne, gospodine. I starešina može biti siromašan kao bilo koji drugi čovek koji je siromašan, ili može biti najbogatiji čovek na svetu, dokle god je on starešina u srcu i na delu. Ja ne bih oklevao odrediti bilo kojeg čoveka koji poseduje Duhovne kvalifikacije za starešinu ili đakona bez obzira na njegove finansijske i društvene pozicije. Ali kada vi vidite da društvena ili finansijska struktura dolazi u crkvu i deli narod – to nije od Boga. To je drugi znak u ovom fizički bogatom, ali Duhovno siromašnom Laodikejskom Dobu u kojem mi sada živimo.

“Znam tvoje siromaštvo.” Da li ste zapazili da je njihovo siromaštvo u istom stihu u kojem se spominje i Sotonska sinagoga? Da, to je bogata i moćna organizacija, koja ima bogatstvo i stalno izbacuje male ljude, koji služe Bogu. Kada se Duh Božiji pokrene u srcima ljudi, ko su oni koji napuštaju zgrade i imovinu? Malo stado uvek biva odstranjeno od velikih organizacija. I gde onda ljudi odlaze? Oni slave po kućama, starim skladišnim zgradama, i podrumima, upravo kao što su činili i oni koji su odlazili u katakombe.

Ovi ljudi su bili siromašni u dobrima ovoga sveta. Sigurno. Ali oni su bili bogati u Duhu.

“Znam njihove hule.” Dakle, misao ovoga nije da su ovi lažovi hulili na Boga, i ako oni to čine bez reči. Već su oni hulili na istinitu crkvu. To je uvek tako. Jevreji iz Jerusalima su hulili na crkvu u početku. Paganski mnogobožački vernici takođe. Ako se o nekom bude zlo govorilo, to će uvek biti istinito seme. U Neronove dane Hrišćani su bili okrivljeni čak za spaljivanje Rima. U komunističkim zemljama malo stado i ako brojčano beznačajno uvek će biti prvi na listi uništenja. Bez obzira što su Hrišćani fini i odani ljudi, koji čine samo dobro, oni će biti uvek progonjeni do kraja da bi ih i fizički uništili. Razlog što je to tako je da su oni ukor za bezbožne. Poput bolnog palca oni stoje pred zlima. Pa i ako pravedni ne žele ništa zlo učiniti grešnim a već samo dobro, uvek su njihove veze slične onoj Jovana Krstitelja s Herodom. Jovan nije želeo da naudi ni Herodu a ni njegovoj ženi već da ih spasi od Božijeg gneva. Ovo ne samo da je bilo potpuno neshvaćeno i apsolutno se tome suprostavljalo, već je Jovan ubijen radi toga. A pored svih dobrih stvari koje Božiji ljudi čine, oni su ipak izloženi javnoj sramoti i smrti. Sigurno da mora postojati neka zla sila iz onih ljudi koji su toliko nesvesni da bi čak uzvratili zlim onima koji im čine dobro. Da, takva sila postoji. To je Sotona. Odgovor nalazimo u sledećem stihu.

DESET GODINA PATNJI

Otk. 2:10, “*Nemoj se bojati muka što te čekaju; đavo će ubrzo neke između vas baciti u tamnicu, da budete podvrgnuti kušnji; i trpećete deset dana nevolju; ostani veran do smrti, i daću ti venac života.*”

Svaki put kada Gospod upotrebi ove reči “Ne boj se,” znači da je blizu događaj iz kojeg će doći velika opasnost i patnja i gubici. Dakle, On to ne kaže grubo, na odsečan način, “Dolazi patnja.” Da bi nekog zaplašio. Već kao majka koja se sprema da ugasi svetlo i nežno kaže svom detetu da se ne plaši, “Nemojte se sada bojati, jer će se ugaziti svetlo i biće tama. Ali setite se da sam Ja tu sa vama.” Tako On kaže, “Nemojte se bojati ljudi niti onog što oni mogu vama učiniti. Ja sam sa vama i Moja milost vam je dovoljna. Kad budete prolazili kroz te vode one vas neće preplaviti. Čak ni u smrti vi niste pobeđeni. Vi ste više nego pobeđnici.”

Veliki apostol, Pavle, znao je iz iskustva realnost tih reči i napisao je u Rimljanima 8:35-39, “Ko će nas rastaviti od ljubavi Hristove?”

Nevolja, teskoba, progonstvo, glad, golotinja, pogibao, ili mač? Kao što je napisano, radi Tebe ubijaju nas celi dan; drže nas kao ovce određene za klanje. Ali u svemu ovom mi smo više nego pobjednici po Njemu Koji nas je ljubio. Siguran sam da nas neće ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnjost, a ni budućnost, ni visina, ni dubina, niti bilo koje drugo stvorenje rastaviti od ljubavi Božije, koja je u Hristu Isusu, Gospodu našem.” Ne, mi se ne bojimo. Njegova ljubav izbacuje svaki strah.

Zato pazite šta On kaže, “*Đavo će baciti neke od vas u tamnicu da budete iskušavani.*” Jevreji su to radili upravo tada. A isto su činili i paganski sveštenici. I pošto su ljudi voleli arene, tadašnji upravitelji su želeli da ugone narodu bacivši hiljade Hrišćana pred lavove i gladijatore da ih unište. Ali šta ima đavo sa ovim? Zašto ga krivimo? Ah, da, to je đavolska mržnja, koja stoji iza svega toga. On je stajao iza svega toga, jer on mrzi Boga. Ono čemu je Bog naklonio Svoje srce, Sotona je već na putu da to uništi. Ali gledajte. Ovde je jedno prosvetljenje. Ako je Sotona iza Jevreja koji su predavali Hrišćane na sud, onda Jevreji nisu Božija religija već đavolska. Njihovo skupljanje je Sotonska sinagoga. Pa pošto je Rimokatolička Crkva ubila mnoštvo vernika u mračnim dobima, da i u svim ostalim dobima, onda su oni od đavola i pripadaju Sotoni takođe.

I ako mislite da je ovo šokantno, samo čekajte dok se proročanstvo iz Otkrivenja 13. ne ispuni. To je potpuna istina da su Sjedinjene Američke Države u toj glavi. Sam broj trinaest je simbol ove nacije. Ona je počela sa trinaest kolonija. Njena zastava ima trinaest zvezda i trinaest pruga. A njena sudbina je u trinaestoj glavi. U ovom liku, koje je spomenut u toj glavi, će se naći sva grešnost zveri, koja je pred njom. Pošto je zver iznikla u Nikejskom Saboru, tako će i lik izaći iz Svetskog Sabora Crkava sa svom bezbožnom Sotonskom silom koja će iskaliti svoj bes nad pravom lozom Božijom. To će biti ponavljanje svih đavolskih lukavosti i okrutnosti. Oni koji progone Božije ponizne ljude i podruguju im se i uništavaju ih – pustite ih samo neka čine to. Neka čine to kako hoće. I sve je to u Ime Boga i religije. Ali oni lažu. Oni nisu od Boga. Oni su od njihovog oca, đavola. Oni, su svojim delima protiv OVIH ljudi, pokazujući sebe onakvima kakvi jesu. Samo ih pustite neka se organizuju odričući se tako maloga stada. Oni još više otkrivaju sebe da su od đavola. Oni su lažna loza – loza koja ubija.

Njihova mržnja pokazuje ko su. Nikolaitska antihristova crkva je ono što su oni.

“Oni će biti bačeni u tamnicu.” Da, oni su odvedeni na sud i lažno optuženi i okušani i bačeni su u tamnicu. I naravno to su im sve učinili u ime religije i pristojnosti i uvrede nevinosti. Sve je to učinjeno kao sa dobrom namerom. To me navodi da razmišljam o Vrhovnoj Sudskoj odluci, o molitvi i čitanju Biblije u našim školama. Ko stoji iza toga? Sotona. To je upravo drugo izlivanje srdžbe protiv Boga.

“I trpećete deset dana nevolju.” Tu je proročanstvo. I u tom značenju određen je rok trajanja života Smirninog Doba. Dioklecijan, najokrutniji od svih imperatora, pokrenuo je terorističku kampanju protiv svetih Božijih, i on bi da nije bilo Božije milosti izbrisao sve vernike. To je bila najkrvavija kampanja u istoriji i trajala je deset godina. (deset dana iz Otk. 2:10) od 302 do 312 godine.

“Budite verni i u smrti.” On ne kaže, Budite verni *do* smrti već *u* smrti. Vi ćete možda morati da zapečatiti svoje svedočanstvo svojom krvlju. Hiljade, i milioni, su umrli u vreme svih doba. Oni su umrli u veri. Kao Antipa, verni mučenik, oni nisu držali svoje živote dražim u smrti. Često mi mislimo da bi to bilo skoro nemoguće biti mučenik. Ali usudimo se setiti da je vera, koju mi svakodnevno upotrebljavamo pobeđujući u Hristu Isusu, ista vera koja je podržala Polikarpa i sve mučenike. Najjača vera će dati najjaču milost za najjači trenutak. Neka Bog bude blagoslovljen zauvek.

“I daću ti venac života.” S obzirom da čak i čaša hladne vode data u ime Gospodnje neće izneveriti u tome da se primi nagrada, kako će velika biti nagrada onom koji daje svoj život kao mučenik za ime Gospoda Isusa. Možda bi mi mogli dobiti malu ideju ako bi uporedili ovaj venac sa vencom dobijenim u trci. U 1. Kor. 9:24, Pavle kaže, “Ne znate li da u trkalištu svi trkači trče, ali samo jedan dobija nagradu. Tako trčite da je odnesete.” Venac dat pobeđniku olimpijskih igara je bio od maslinovih grančica. Ali venac o kojem se govori ovde u Otkrivenju, dat mučeniku, je kraljevski venac. Isus ga naziva venac života. Jedan venac je za one koji su se borili za njega; drugi je za one kojima je dat. Oba venca su nepropadljiva. Oni neće propasti. Pobeđnici svetske trke ubrzo će izgubiti radost, koju im daju aplauzi sveta. Njihova slava će izneveriti. Ali ovi koji daju svoje živote za Boga, bilo svakodnevnom borbom ili prolivanjem svoje krvi kao krunične žrtve njihovih života biće im dat venac života.

Često se provodi suviše malo vremena na radu za večnu Božiju nagradu. Nagrada Božija je tako malo cenjena. Ako verujemo u realnost uskrsnuća tela, i jedno večno neprolazno kraljevstvo, onda bi trebali skupljati ona dobra blaga koja su na nebu dostupna vernim svetima.

NAGRADA POBEDNICIMA

Otk. 2:11, “*Ko ima uho, neka čuje šta Duh govori crkvama! Pobedniku sigurno neće nauditi druga smrt.*”

A sada, još jednom Duh govori svim dobima. Ova poruka je da nas uteši danas isto kao što je tešila našu braću u svim drugim dobima. A On nama kaže da nam druga smrt neće nauditi.

Mi svi znamo da je druga smrt ognjeno jezero. Otk. 20:14, “Tada su smrt i pakao bili bačeni u ognjeno jezero. Ovo je druga smrt.” Naravno to znači da su svi koji su bili u tome bačeni u ognjeno jezero. A sada, želim izneti nešto pred vas. To će bez sumnje prouzrokovati da ljudi prave komentare na račun moje čudne doktrine. Ali ja ovde stojim sa autoritetom Reči Božije i poričem da nevernik ide u večni pakao i da tamo večno gori. Najpre, pakao, ili ognjeno jezero, ili kako god da ga želite nazvati, nije večan. Kako on može biti ako je imao početak? U Mat. 25:41, se kaže, “da je večni oganj pripremljen za đavola i anđele njegove.” Dakle, ako je on bio pripremljen, onda on nije bez početka. A ukoliko je imao početak onda on ne može biti večan. Naravno, vi se možete spotaći o ideji značenja reči ‘večan.’ Ali ta reč znači “od vremena do vremena” i ima različita značenja, koja mu pripadaju. U I Samuelovoj 3:13-14, Bog je rekao Samuelu da će On suditi kući Elijevoj doveka, i da oni više neće prinositi žrtve “zauvek” kao Njegovi sveštenici. A u II Kraljevima 2:27, Solomon izopštava poslednje Elijeve potomke iz sveštenstva. To je bilo oko četiri generacije kasnije. Dakle, možete videti da “zauvek” nije isto što i “večno”, ili ono što nema početka i kraja. Ovde u ovom slučaju reč zauvek znači “do tačke iščeznuća.” To je ono što se i desilo. Oni su iščezli.

Pogledajte na reč, “uništenje” preko u II. Solunjanima 1:9, “Oni će biti kažnjeni večnim uništenjem.” [Prevod iz Biblije King James] Na Grčkom jeziku reč, “uništenje” znači potpuno istrebljenje. I ta reč “uništenje” NE znači *uništavati*. U stvari “uništavanje” znači nešto što odlazi u truljenje. Onda, šta večno istrebljenje može značiti? To ne

znači nastavljati istrebljavati, ili da će to činiti da se svet “uništava,” umesto “uništenja.” To znači *uništenje do krajnje tačke*. Okončanje toga.

Možda ćete se sada pitati, kada onda možemo upotrebiti tu reč “večan,” a da nije upotrebljeno na način na koji smo to bili naučeni. To je jednostavno. Kada se to primenjuje na Boga to znači biti bez početka i kraja, uvek trajući nikad ne prestajući. Pa kada vi govorite o večnom životu, imajte to u umu da je to život Božiji. “A ovo znajte, da nam je Bog dao život večni, i taj život je u Sinu. Ko ima Sina ima život.” Zato onda, samo sinovi Božiji imaju večni život, vrstu života, koji nikad nije imao početka, već je uvek postojao. To je tačno. Vi upravo sada imate nešto u sebi što je večno – bez početka ili kraja. To je Duh Božiji. To je deo Samoga Boga. To je život Božiji.

Dakle, ako će grešnik ići u pakao i tamo se mučiti isto kao što ćete vi ići u nebo i uživati u nebu, onda i on ima istu vrstu života, koji vi već imate.

Dobro, možda će neko reći da život večni označava blagostanje dece Božije. Njihovo blagostanje i uživanje je to što je njihov udeo. U drugom smislu grešnik ide po svojoj kazni, tako da bi mi mogli svesti drugu smrt na pitanje kazne i mesta. Život večni znači nebo, a Večna kazna znači pakao. Vi biste bili iznenađeni ljudima, koji su bili visoko cenjeni kao teolozi, koji su tako verovali. No, da li znate šta bi to sve u stvari značilo? To bi značilo da je večni život stvar geografskog prostora umesto Osobe. Večni život je Bog – Gospod Isus Hrist. Kako neko može verovati jednu takvu stvar, kao da je večni život pitanje mesta. To me zapanjuje kada razmišljam o tome. Ne gospodine. Postoji samo jedna vrsta večnog života. A Bog ga poseduje. Ako mi imamo Boga, onda mi imamo večni život u i kroz Njega.

Tako vidite, reč večan, ili zauvek, može biti primenjena na različite načine, ali ako se to odnosi na Boga, On budući ono što On jeste, to ima samo jedno značenje. To se odnosi na trajanje Boga. Vi ne možete to primeniti na jedan takav način, na bilo koju drugu stvar. Samo je Bog večan, i zbog toga što On živi, mi živimo sa Njim.

Dakle, ne dopustite nikome da kaže da ja ne verujem u postojanje ognjenog jezera i kazne. Ja to verujem. I ako ne znam koliko će to dugo trajati, ali to će okončati. U Otk. 21:8, kaže se da će grešnici tamo imati

svoj *udeo* u ognjenom jezeru. Ali istinsko značenje reči nije ‘udeo’ već je to ‘vreme’. Vidite, tamo vi to nalazite.

Tako zli će biti bačeni u pakao (Had ili grob), a pakao u ognjeno jezero. Odvojenost od Boga. Kakva užasna stvar će to biti. Ali sa pravednima neće biti tako. Oni se ne trebaju plašiti. Oni su otkupljeni od strane Boga. Oni su u Njegovom naručju. Oni su pobjednici. I ko su ti koji su nadvladali? Onaj koji veruje da je Isus Hrist.

Zašto će ovi pobjednici, ovi vernici, to izbeći i otići će u oblasti večnog života i blaženstva? Zato što je Isus platio cenu da nas otkupi od greha. On je ispunio pukotinu razdvajanja, i mi koji smo bili nekada daleko sada smo blizu kroz krv.

Oni nikada neće doći pod osudu. Oni nikada neće biti u tom vatrenom jezeru. Oni nikada ne mogu biti izgubljeni, jer On neće izgubiti niti jednoga. Niti jedan otkupljeni neće biti nigde drugde do gde je i Isus.

Da li znate zašto je to tako? Ja ću vam to ilustrovati. Imam malog dečka, Josipa. On je deo mene, bez obzira šta se desilo. Ako bih ja bio bogat čovek, najgore što bi mogao uraditi bilo bi da mu oduzmem nasleđe, ali nema nikakvog načina da ga ja poreknem. Ja to ne mogu zato što je on deo mene. Hajde da načinimo krvni test. Uporedimo njegovu krv sa mojom. To bi dokazalo da je Josip moj sin. On je moj.

To je krvni test koji pokazuje da li vi pripadate Bogu ili ne.

Moram se prisetiti vremena kada sam gonio stoku na čistokrvnim konjima Hereford tamo u Koloradu. Mi smo morali da doteramo stada vladinoj inspekciji ako bismo želeli da ih hranimo na vladinom zemljištu. Ali oni to ne bi dozvolili niti jednoj pojedinoj životinji koja na uhu ne bi imala metalnu oznaku krvi. Metalna oznaka je označila da je ona čistokrvna. Inspektori koji su ih pregledali nisu obraćali pažnju na pečat (vlasnika). Nego su samo gledali na krvnu oznaku da bi videli da li je ta krv ispravna krv. Haleluja! Ako je to ispravna krv, ono mora biti ispravno.

Znate Bog je gledajući dole izjavio, “Duša koja greši, umreće. Ona je odvojena od Mene. Ne može mi se približiti.” Mi znamo da su svi zgrešili i lišili se slave Božije. A to je značilo da su svi umrli, i bili odvojeni, a jednoga dana doći će vreme kada će čak taj mali deo života biti ugašen i sve će biti završeno. A Bog u ljubavi, uzeo je životinju i njen život umesto grešnikovog života.

U Starom Zavetu grešnik je prinosio jagnje. On bi postavio svoju ruku na jagnje dok bi sveštenik sekao jagnjetovo grlo. On bi osetio krvarenje i čuo blejanje. Osetio bi telo kako se koči u smrti. Gledao bi pušenje prolivene krvi, koja se dizala ka Bogu. On je znao da je jagnje zauzelo njegovo mesto. On je znao da je jagnjetov život bio lišen radi njegovog. Ali život tog jagnjeta je bio životinjski život i zato on nije mogao doći na grešnika čineći ga čistim. Tako on bi ostao sa istom željom da greši. Izašao bi napolje sa grehom u svom umu, pa bi se vratio opet nazad i ponudio žrtvu za istu stvar godinu dana kasnije.

Ali u Novom zavetu nije tako. Naše umiruće Jagnje je Sin Božiji Koji je dao Svoju krv kao otkup za mnoge. Sa verom mi hodamo i postavljamo naše ruke na Jagnje – mi gledamo na Njegove krvave rane, razderana leđa, i oštro trnje kako razdire Njegove obrve – mi osećamo Njegovu bol i čujemo Ga kako viče, “Bože moj, Bože moj zašto si Me ostavio?” I šta se dogodilo? Život koji je napustio tu rasepljenu krvnu stanicu došao je nazad na tog koji se pokajao. Život koji je bio u Njemu došao je nazad na nas. Mi se vraćamo nazad nakon toga bez želje da grešimo više, i mi sada posedujemo mržnju prema delima i požudama tela.

Pogledajte na nas. Šta je naš život? Samo jedna mala stanica, koja je došla od našeg oca. Žene nemaju hemoglobin. Ona proizvodi jajašce; ona je inkubator. Ali krv dolazi od muškarca. To je razlog što žena uzima čovekovo ime. I deca primaju očevo ime. Majka je inkubator za decu, koju ona nosi.

I to je ono što se desilo za naše otkupljenje. Sveti Duh je sišao na Mariju i ona je rodila Sina i nazvala Ga, Isus. Veliki Stvoritelj je došao dole i postao žrtva za naš greh. Njegova krv je bila krv Božija. To je tačno ono što je ona bila. Krv Božija je bila prolivena i Duh Ga je napustio pošto je On umro u patnji. Onda ISTI ŽIVOT (DUH) se vratio nazad da se nastani u pokajanom grešniku i da ga oslobodi. Taj grešnik se ne vraća iz godine u godinu, žrtvu za žrtvom, jer to nije potrebno. Sa JEDNOM žrtvom, jednom zauvek on dobija oslobođenje od vlasti greha, i prima Život Hristov sa čime on vlada u pobedi nad grehom, svetom, telom i đavolom.

Bog je to učinio. On je to sve učinio. On je povikao svetu prokletom u grehu. “Ja ću vam dati znak. Devica će roditi dete. Devica će zatrudneti i rodiće sina. To će vam biti znak. To će biti večni znak. Onaj koga će ona roditi biće Emanuel, Bog s nama.”

Bog je došao dole u krvnoj stanici, ne kroz čoveka, već Svetim Duhom, a u utrobi (materici) device izgrađen je šator zbog svrhe smrti. Ženino seme je došlo sa svrhom i bio je proboden da nama donese spasenje. Kada je Sveti Duh sišao na Mariju, On je u njenoj utrobi stvorio stanicu koja se umnožila i postala telo našega Gospoda. Ta stanica je bila stvorena. To je bio Početak Božijeg Stvaranja [Stvorenja]. To je Ono što ISUS jeste. A Taj Svetac je bio ispunjen svetom krvlju, samom Božijom krvlju. Taj šator je bio rođen. Rastao i postao čovek. On je otišao u Jordan i tamo je ta Žrtva bila oprana u vodi od strane Jovana u reci Jordanu. Pa kada je ta prihvatljiva Žrtva izašla iz vode, Bog je sišao i nastanio se u Njemu, ispunjavajući Ga Duhom bez mere. I kada je On umro i prolio Svoju krv, savršeni Božiji život je bio oslobođen da dođe na grešnika koji prihvata Hrista kao svog Spasitelja.

O, kako je to dirljivo. Jehova, rođen plačući iznad gomile gnojiva. Jehova rođen u slamenim jaslama. To je vaš večni znak za ponosne i naduvene, pseudo-intelektualce koji su razvili vlastitu teologiju i odbacili istinu Božiju. Jehova Bog, plačuća beba u smrdljivoj štali. A onda mi još mislimo da imamo pravo biti ponosni, držeći uzdignut nos, kritikujući i delujući da smo mi još neko. Ovde je vaš pravi znak. Ovo je taj pravi. Jehova, koji se igra kao dečak. Jehova koji radi u stolarskoj radionici. Jehova koji pere noge ribarima.

“Ja ću vam dati znak,” rekao je Bog. “Ne znak belo obojenog sveštenstva. Ne znak bogatstva i sile. Nema ništa u ovom znaku što biste vi poželeti, ili pomislili da je podesno. Ali ipak to je jedan večni znak. I to je znak veći od svih.” Jehova je stajao u sudskom dvorištu išiban i krvareći sa trnjem u Svojim obrvama i popljuvan po Svom licu, ismejan i doveden do nule. Jehova, prezren i odbačen, viseći go na krstu, dok su Ga dvoličnici izrugivali i pozivali Ga da siđe s krsta. Jehova je umirao. Jehova se molio i ništa se nije događalo. Onda je Jehova umro. To je znak sada za sve ljude. Nema nekog drugog kao što je taj. To je jedan veliki znak.

Onda je tama došla nad zemlju. Položili su Ga u grob. On je tamo ležao tri dana i noći dok potres nije slomio noćnu sumornost, a On ustao. Jehova je ustao. Jehova se uzdigao u visinu. A onda se Jehova vratio i nastanio u Svojim crkvi. Jehova se vratio nazad sa moćnim razornim vetrom i plamenim jezicima. Jehova se vratio nazad da hoda u sred Svoje crkve i da ojača Svoje ljude. Još jednom Jehova je došao, a

ovoga puta da ostane u Svojim ljudima. I ponovo Jehova leči bolesne, podiže mrtve i Sebe manifestuje Duhom. Jehova se vratio nazad, govoreći u jezicima, i dajući odgovor u tumačenju.

Jehova je došao dole i podigao prostitutku da više ne greši. On je sišao dole do pijanice kojemu su muve letele iznad lica dok je ležao bez svesti u kamenom koritu. Da, Jehova je došao da se objavi u telu i da se manifestuje kroz telo. Jehova je došao - Bog u nama, nada slave.

Da, Isus je došao i prolio Svoju krv oslobodivši zarobljenike. On je došao i otkupio svoje izgubljene ovce. On im je dao večni život i oni nikada neće poginuti. On neće izgubiti ni jednu od njih, već će ih podići u poslednji dan.

Haleluja, druga smrt njima ne može naškoditi. Ona nema moći nad njima. Jer su oni Jagnjetovi i prate Ga gde god On ide.

SVETI DUH U SVAKOM DOBU

Otk. 2:11, “*Ko ima uši neka čuje šta Duh govori crkvama.*” Nema ni jednog crkvenog doba gde ovaj stih nije spomenut. Svako crkveno doba ima isti savet ljudima u tom dobu. “Onaj koji ima uho, neka čuje šta Duh govori.” Ali potpuno je ne moguće *svim* ljudima da čuju ono što Duh govori u različitim dobima. I. Kor. 2:6-16, “Mudrost pak govorimo među savršenima, ali ne mudrost ovoga sveta, niti vladara ovog sveta koji propadaju, nego govorimo Božiju mudrost u tajni, skrivenu mudrost, koju je Bog pre svih vekova predodredio za našu slavu, koju ni jedan od vladara ovog sveta nije upoznao; jer da su je upoznali, ne bi razapeli Gospoda slave. Nego propovedamo kao što je napisano: ‘Što oko ne vide, ni uho ne ču, i u ljudsko srce ne dođe, to ugotovi Bog onima koji Ga ljube.’ A nama je Bog otkrio posredstvom Duha; jer Duh ispituje sve, i dubine Božije. Jer ko od ljudi zna šta je u čoveku – sem čovekovog duha koji je u njemu? Tako isto niko – sem Duha Božijeg – ne zna šta je u Bogu. Mi pak nismo primili duha ovog sveta, nego Duha koji je od Boga, da znamo šta nam je Bog darovao. Pa i to ne govorimo rečima naučenim od ljudske mudrosti, nego rečima naučenim od Duha, tumačeći ono što je od Duha duhovnim ljudima. A zemaljski čovek ne prima ono što je od Duha, jer to je za njega ludost, i ne može da sazna, zato što o tome treba na duhovni način rasuđivati. Duhovan čovek pak rasuđuje o svemu, a njega niko ne prosuđuje. Jer ‘Ko pozna um Gospodnji – da ga pouči?’ A mi imamo Um Hristov.”

Matej 13:13-16, “Zato im govorim u pričama, jer gledajući ne vide i slušajući ne čuju niti razumeju. I ispunjava se na njima Isajino proroštvo koje glasi: ‘Slušaćete i nećete razumeti, gledaćete i nećete videti. Jer je okorelo srce ovog naroda, i ušima teško čuje, i oči svoje zatvara, da kako ne vide očima i ne čuju ušima i srcem ne razumeju i ne obrate se, da ih ne izlečim.’ A vaše oči su blažene što gledaju, i uši vaše što slušaju.” Jovan 8:42-44, “Reče im Isus: kad bi Bog bio vaš Otac, voleli biste Mene; jer sam Ja od Boga izašao i došao; i nisam sam od Sebe došao, nego Me je On poslao. Zašto ne razumete Moga govora? Zato što ne možete slušati Moju Reč. Vi potičete od vašeg oca đavola i hoćete da činite želje svoga oca. On je bio ubica ljudski od početka, i u istini se nije učvrstio, jer u njemu nema istine. Kada govori laž, od svoga govori, pošto je lažov i otac laži.” Najevidentnije je iz ovih delova Pisma da ni jedan čovek *sam od sebe* ne može čuti Boga. Ta mogućnost treba da mu bude dana od Boga. Matej 16:17, “A Isus odgovori i reče mu: blažen si, Simone, sine Jonin, jer ti to ne otkri telo i krv, nego Otac Moj Koji je na nebesima.” Spajajući ove stihove zajedno mi vidimo da postoji samo jedna grupa ljudi, i to veoma posebna grupa ljudi koji su u stanju da čuju ono što Duh kaže u svakom dobu. To je jedna posebna grupa onih koji primaju otkrivenje svakog doba. Ta grupa *je od Boga*, jer grupa koja ne može da *čuje* nije *od Boga*. (Jovan 8:42-44.) Ali grupa koja može i sluša ono što Duh govori i prima otkrivenje koje je opisano u I. Kor. 2:6-16. Oni su ti koji imaju Duha Božijeg. Oni su ti koji su rođeni od Boga. Oni su kršteni u Telo Gospoda Isusa Hista Njegovim Duhom. Oni su kršteni Svetim Duhom.

I dalje da iznesemo ono što smo upravo rekli, i takođe da upotrebimo deo Pisma, koji bi trebao biti rođen u umu dok govorimo o tome ko su oni koji su kršteni Svetim Duhom, vidite šta Isus kaže u Jovanu 6:45, “A u prorocima je napisano: ‘I biće SVI od Boga naučeni.’” A okrenite Isajiju 54:13, odakle je ovo uzeto i čitano, “Sinovi će Tvoji učenici Gospodnji biti.” *SVI od Boga* su *DECA Božija*. To je taj dokaz o tome ko je istinsko dete Božije, (na koje siđe Duh i u kome se nastani) ponovo je to izloženo kao oni koji su poučeni Rečju od Duha Svetoga.

A sada vi ćete uvideti zašto jezici nisu dokaz o krštenju Svetim Duhom. Ne kaže se ni u jednom dobu da “onaj koji ima jezike neka kaže ono što Duh govori.” Dakle, to stavlja govorenje jezicima, njihovo tumačenje, proročanstvo, i tako dalje, u stranu kao dokaz. Dokaz je

SLUŠANJE onoga što Duh kaže. Duh govori. Da, Duh uči. To je tačno ono što je Isus rekao da će uraditi kada On bude došao. Jovan 14:26, “On će vas naučiti svemu i podsetiće vas na sve što sam vam Ja rekao.” I to je tačno ono što se i desilo. To je način na koji je Evanđelje bilo napisano. Ovi ljudi su se podsetili u svojim umovima pod delovanjem Svetoga Duha samih Reči, koje je Isus govorio. To je razlog zašto je Evanđelje tako precizno. To je savršeno. Ali Duh nije samo doneo sve te stvari u njihove umove, već ih je poučio i dublje o istini, koju su već imali. Tako je i Pavle primio svoje otkrivenje. On je što se toga tiče rekao, “Dajem vam, naime, na znanje, braćo, da Evanđelje, koje sam vam ja propovedao, nije ljudsko; jer ga ne primih od čoveka, niti sam od čoveka bio poučen, nego otkrivenjem Isusa Hrista.” Gal. 1:11-12. On je bio poučen Svetim Duhom.

Jednog dana kada je Isus bio na zemlji, jedan važan čovek je došao da Ga poseti. Ovaj čovek je rekao, “Ravi, mi znamo da si Ti učitelj poslat od Boga.” Ali primetićete da je Isus prekinuo njegov govor. On se okrenuo Nikodemu i reči koje mu je On rekao mogle bi se parafrazirati ovako. “Ja NISAM učitelj. Ja sam žrtveno Jagnje za greh. Ja činim da bude moguće nanovorođenje Mojim Duhom. Ali dolazi Jedan Koji je Učitelj. On je Sveti Duh.” Kada je Isus bio na zemlji On je došao kao Jagnje, i kao Prorok. Ali kada se On vratio u crkvu Svojim Duhom On je postao Učitelj.

I za svako doba mi čujemo istu istinu. “Onaj koji ima uši nek čuje šta Duh govori crkvama.” A samo Duhom spunjen čovek može čuti otkrivenje za to doba. Niko drugi ne može. Ne, gospodine. Oni ne mogu zato što je to tačno ono što je Pavle rekao u I Kor. 2,6:16.

Dakle, ovo bi vas trebalo načiniti radosnim. Postoji najneobičnija doktrina u vazduhu koja je prouzrokovala mnogo nesporazuma i loših osećanja. Jer kada Pentakostanci kažu da vi morate govoriti u jezicima ili niste kršteni sa Svetim Duhom, oni ili poriču da su veliki ljudi kao što su Knox, Moody, Taylor, Goforth i ostali primili Svetoga Duha, ili govore da su svi oni tajno govorili u jezicima te nisu bili svesni šta se događa. Dakle, to nije istina. Ne, gospodo. To je velika greška. Jezici nisu potvrđenje da je neko Duhom ispunjen. Jezici su jednostavno jedan od devet manifestacija spomenutih u I. Kor. 12. Nema Biblijskog teksta koji kaže da vi primete Svetoga Duha govoreći u jezicima ili da vi primete Svetog Duha kroz govor u jezicima. Ali kaže da, “*Nakon* što su

svi bili ispunjeni Svetim Duhom govorili su jezicima,” a kasnije se kaže da su i prorokovali.

Danas među mnogim narodom uzeto je za istinu da svi koji tvrde da primaju Svetoga Duha govorom u jezicima govore originalni Duhovni jezik. Ali to nije tako, jer mnogi ljudi govore poznatim jezikom, ali pod uticajem lošeg duha. A sada recimo na primer da smo na službi i da svi ljudi govore u jezicima. Kako onda vi možete znati koji je jezik od Duha, a koji od đavola? Ja sam bio među paganima gde su njihovi vračevi pili krv iz lobanje, govorili jezicima i tumačili ih i prorokovali. Oni čak mogu da pišu u jezicima. Dakle, ako bi jezik bio *TAJ* dokaz primanja Duha Svetog, onda bi svaki jezik morao biti od Boga. Ali bilo je priznanja od strane ljudi sa dokazom jezika da postoje pravi i lažni jezici, jer Bog ima originalne, a Sotona ima lažne. Tako moje pitanje je, “Ko zna koji je pravi? Ko razume jezik da bi znao šta je bilo rečeno?” Zato kada mi dobijemo te odgovore imaćemo nešto sa čime ćemo moći nastaviti, ali do tada, trebamo se pitati o izvoru jezika. Vi upravo sada možete videti da ako podržite dokaz jezika, a da ne znate šta je bilo rečeno, da ćete morati konačno doći do mesta gde će onda svi jezici morati biti od Boga. A to bi nas onda odvelo do toga da verujemo da đavo ne može govoriti jezicima. To nije tako; ne, ni za trenutak. Svaki istinski misionar na stranom polju zna vrlo dobro da đavoli govore u drugim jezicima, isto kao što i ja to znam po iskustvu.

Pentakostalni teolozi priznaju da oni nemaju Biblijskog teksta koji izlaže da ljudi govore u jezicima kada su kršteni Svetim Duhom. Oni priznaju da izvode zaključak o tome iz iskustava izloženih u Knjizi Dela Apostolska gde su tri od pet slučajeva tamo spomenutih ljudi govorili u jezicima. I oni takođe kažu bez ikakvog Biblijskog teksta da postoje dve vrste jezika. Jedan je jezik u kome vi govorite dok primete Svetoga Duha i to je ‘dokaz”, dok kasnije ako vi verujete, vi možete primiti dar jezika pomoću kojeg vi možete često govoriti. Međutim, oni kažu, jednom govoreći u jezicima kao dokaz primanja, vi možda posle toga nikada više nećete govoriti, ponovo. Ali ponovo mi smo željni da znamo gde je to pronađeno u Reči. Ako to nije tamo, onda Bog to nije izgovorio i jao onome ko to dodaje Reči. *Ali ima nešto u Reči u vezi ovog samog predmeta što oni potpuno zanemaruju.* I Kor. 13. Spominju se jezici ljudi i anđela. Ovi bi bili poznati i nepoznati jezici. Moderni Pentakostanci kažu da oni mogu primiti Svetoga Duha u nepoznatim ili anđeoskim jezicima. Oni imaju kočije ispred konja, jer u Delima 2.

ljudi su govorili u savršenom dijalektu, koji su čak nevernici čuli i razumeli.

Zato kada Bog ćuti bolje je da i mi ćutimo. Ali gde je On govorio bolje je da i mi takođe to činimo, i kažemo ono što je On već rekao. On nam je rekao šta je dokaz, ili šta će se desiti nakon krštenja Svetim Duhom, a to je da ćemo imati Učitelja koji će doći i učiti nas svoj istini. Ali taj Učitelj je bio UNUTRAŠNJI učitelj, ne spoljašnji učitelj. Ako Duh nije bio unutra, vi ne biste primili istinu i ne biste je primili sa otkrivenjem makar biste je slušali svaki trenutak u danu. To je bio znak nastanjivanja Duha u danima Pavla. Oni koji su bili ispunjeni Svetim Duhom su čuli Reč, primili su je i živeli po tome. Oni koji nisu imali Duha čuli su to jedino kao telesni ljudi, stavili pogrešno tumačenje na to i otišli u greh.

U svakom dobu, (a svako doba je doba Svetoga Duha za pravog vernika) – ja kažem, u svakom dobu dokaz je bio isti. Oni koji su imali Duha, Učitelja, čuli su Reč, i taj Duh u njima uzeo je Reč i učio je (otkrio je) njima; oni su bili grupa koja je čula glasnika, njegovu poruku, uzela je i živela po tome.

Ja znam da je veliko iskušenje uputiti se nazad na dan Pedesetnice, a takođe i na dan kada je Duh Sveti pao u Kornelijevo kuću i tada izložiti ta dva identična iskustva kao potvrdu krštenja Svetim Duhom. Ali u ovim prilikama jezike su mogli razumeti slušaoci. Ovo je jako daleko od modernog babelu i konfuzije na Pentakostalnim službama. I ako to nije dovoljno ubedljivo da napustimo takav način razmišljanja, šta bismo uradili ako se sretne sa činjenicom da neki ljudi koji nikada nisu govorili u jezicima imaju neke od drugih osam manifestacija u njihovim životima, kao na primer reč mudrosti, rasuđivanje duhova, dar znanja, veru, iscelenja pa čak i čudesa? I ukoliko ovo razmotrimo čak je više interesantno u svetlu Reči od jezika, jer su jezici najmanji od devet darova; tako kada vidimo ljude koji ne govore, a niti su govorili u jezicima, da upotrebljavaju veće darove nego oni koji su govorili u jezicima, mi bi morali tu doktrinu primiti s jačom rezervom nego što smo je primali ranije.

Tako sada možete videti, da ne smete sebi dozvoliti da govorite ono što Biblija nije rekla. Kada nas Pisma uče da delo Svetog Duha i manifestacija Blagoslovljene Osobe je zato da donese istinu svakom dobu do istinskog semena u tom dobu, tako mi znamo da Duh treba živeti u osobi inače ona ne može primiti istinu za to vreme. Amen. To

je potpuno tačno. I ako ova doba donose nešto, ona sigurno donose i iznose ovu istinu.

Dakle, pre nego što napustimo tu temu želim da učinim sebe vrlo jasnim o tome šta je krštenje Svetim Duhom po Reči. To nije po meni, i to nije po vama. To mora biti po “Tako govori Gospod,” ili smo mi pogrešno vođeni. Amen.

Ako ste pažljivi primetićete kada na mojim službama završim propovedanje jedne evanđelističke službe, ili kad završim poruku učenja, ja bacim mrežu i očekujem odgovor od ljudi. Ja ih pozivam da dođu napred i da prime Svetoga Duha. Moji Pentakostalni prijatelji, pošto me čuju da kažem ovo, veruju da ja pozivam ljude da dođu napred da budu kršteni Svetim Duhom zato što su oni već nanovorodeni. Tako kada ja pozovem one koji su ispunjeni Duhom da dođu i da rade sa onima koji su prihvatili poziv da prime Duha, ovi prijatelji se usmere napred da rade sa ljudima na takav način što ih hrabre da se predaju Bogu i da veruju u govor u jezicima. Ovo je proizvelo dosta konfuzije i ja želim da vam kažem tačno ono što ja mislim. Ja mislim da grešnik dođe napred i da bude nanovoroden, što je krštenje Duhom Svetim u telo Hristovo, što je tačno ono što se dogodilo na Pedeseticu kada je crkva bila lansirana. Drugim rečima, biti rođen od Duha je istinski biti kršten Svetim Duhom. To je jedno te isto.

Dakle, ja shvatam da će biti nesporazuma za momenat ovde, pošto većina ljudi zna da sam ja bio određen kao Baptistički propovednik, a da sam čvrsto izjavio da su Baptisti promašili kada su rekli da vi primete Svetoga Duha KADA poverujete, jer to nije tako. Jer vi Njega primete “OD ONDA kada ste poverovali.” Dela 19:2-6. “On im reče: jeste li primili Duha Svetoga od kada ste poverovali? Odgovoriše mu: nismo ni čuli da postoji Duh Sveti. Reče im još: u ime čega ste kršteni? A oni rekoše: u ime Jovanovog krštenja. Na to Pavle reče: Jovan je krstio pokajničkim krštenjem govoreći narodu da poveruje u onoga koji za njim dolazi, to jest u Isusa. Kada to čuše, krstiše se u Ime Gospoda Isusa. I kada je Pavle položio ruke na njih, siđe Duh Sveti na njih, pa govorahu jezicima i prorokovahu.” Tu je to. Pavle je pitao, “Jeste li primili OD KADA, a NE KADA ste poverovali.” I tu je velika razlika, jer je to NAKON što mi poverujemo pa onda primamo. Efež. 1:13 je još jedna reč tačno ponovljena o onome šta se dogodilo u Efezu u Delima 19, “U njemu ste i vi, NAKON što ste čuli Reč istine, Evanđelje svoga spasenja, u Koga ste takođe NAKON što ste

poverovali (ne *kada* ste poverovali) zapečaćeni obećanim Svetim Duhom.” [Prevod King James]. Dakle, ovde je moja poenta. Suviše mnogo od naših modernista, pa čak i (takozvanih) fundamentalista, koji veruju u spasenje u jednom specifičnom trenutku koje je u mnogim slučajevima nazvano “pravljenje odluke,” a to je bilo nazvano primanje Hrista ili biti nanovoroden. Dakle, primiti Hrista je primiti Njegovog Duha. Primiti Njegovog Duha je biti nanovoroden. Primiti Njegovog Duha je biti kršten Svetim Duhom. Amen. Ovaj narod veruje. I to je divno. *Ali oni se tamo zaustave. Vi primate Svetoga Duha NAKON što vi verujete.* To je uvek bilo na takav način i uvek će i biti. Prava reč upućena od Petra ljudima na Pedesetnici je bila kada je rekao, “Pokajete se i svako od vas neka se krsti u Ime Isusa Hrista za oprostjenje greha i primićete dar Svetoga Duha, jer je obećanje vama i vašoj deci i svima koji su na daleko, čak toliko koliko ih Gospod naš Bog pozove.”

Ove upute su došle kao direktan odgovor od Petra, a odnosile su se na ono šta se u stvari dogodilo na Pedesetnici. A ono što se dogodilo je to da je Bog prema Joelu izlivaao obećanog Svetog Duha na svako telo. On nije bio dat, a niti izliven pre tog vremena. A ovo je bilo to. Ali TO je trebalo da dođe od tada i nadalje pokajanjem, krštenjem u Ime Gospoda Isusa Hrista, i Bog je onda bio pod obavezom da ispuni one koji su mu došli. Petar, ili ma koji od apostola nikada nisu rekli, “Vi morate biti nanovorodeni, a zatim ispunjeni Svetim Duhom.”

Da je ovo uzor iskustva, koji se odnosi na primanje Svetoga Duha, pažljivo zabeležite samo sledeće vreme kada je Duh pao na ljude. Dela 8:5-17, “Tako Filip dođe u glavni grad Samarije i propovedaše im Hrista. I narod je jednodušno pazio na Filipove reči slušajući i gledajući čudne znake koje je on činio. Jer iz mnogih, koji su imali nečiste duhove, ovi izlazahu sa velikom vikom; čak mnogi uzeti i hromi behu izlečeni. I nastala velika radost u onome gradu. U tom gradu se još od ranije nalazio jedan čovek po imenu Simon, koji je vraćao i dovodio u čudo samarjanski narod govoreći za sebe da je on nešto veliko. Ovog slušahu svi, od malog do velikog, govoreći: ovaj čovek je sila Božija, za koju se kaže da je velika. A slušali su ga zato što ih je duže vremena zadivljivao sa vraćanjem. *Kada pak poverovaše Filipu, koji je propovedao Evendelje o carstvu Božijem i o Imenu Isusa Hrista, krštavahu se ljudi i žene.* Čak i sam Simon poverova i bi kršten, pa osta uz Filipa; gledajući čudne znake i velika čuda koja su se događala – beše van sebe. Apostoli koji su bili u Jerusalimu, čuvši da je Samarija

primila Reč Božiju, poslaše im Petra i Jovana, koji sidoše i pomoliše se Bogu za njih – da prime Duha Svetog; (*još, naime, ni na jednog od njih ne beše sišao, nego su bili samo kršteni u Ime Gospoda Isusa.*) Tada staviše ruke na njih, te primahu Duha Svetoga.” Prema stihu 12, **ONI SU VEROVALI REČ**. Oni su tada bili kršteni u Ime Gospoda Isusa. *Ali prema stihu 16, i pored toga oni JOŠ NISU DO TADA PRIMILI SVETOGA DUHA*. To je bilo tek NAKON što su verovali i bili ispravno kršteni da su oni primili Duha Svetoga. Ovo je tačno uzor onoga što je izložio Petar u Delima 2:38-39.

Jedan drugi deo Pisma baca čudesno svetlo na ovo što se nalazi u Gal. 3:13-14, “Hrist nas je iskupio od kletve zakona time što je On postao kletva za nas, jer je napisano: ‘Neka je proklet svako ko visi na drvetu’, da Abrahamov blagoslov dođe na mnogobošce u Hristu Isusu, da mi posredstvom vere primimo obećanog Duha.” A sada nipošto se ne može reći da “Abrahamov blagoslov” jeste nanovorođenje, a da “obećanje Duha” je krštenje Svetim Duhom i da su to dva odvojena događaja. Jer u Pismu piše ovo, “Isus je umro na krstu, a posredstvom smrti i uskrsnuća, blagoslov Abrahamov je došao na Pagane, napuštajući Jevreje. Ovo se dogodilo sa svrhom da bi Duh mogao postati dostupan Paganima.”

Da bi razumeli šta sam upravo rekao je da rasvetlimo zašto studenti nikada nisu našli da Pavle kaže bilo u koje vreme, “Budite nanovorođeni, a ZATIM budite ispunjeni Duhom.” Oni su zaključili da je to tamo, i stavili su svoja vlastita tumačenja da načine kao da Pismo tako kaže, ALI PISMO NE KAŽE TAKO. Niti je Isus to ikada rekao. Pogledajte u Jovana 7:37-39, i čitajte to sa razumevanjem. “A poslednjeg, velikog dana praznika stajao je Isus i vikao govoreći: ako je ko žedan, neka dođe ka Meni i pije. Ko veruje u Mene – kao što reče Pismo – iz njegovog tela će poteći reke žive vode. (Ovo je pak rekao za DUHA, Koga su imali da prime oni što veruju u Njega; jer Sveti Duh još ne beše sišao pošto Isus još nije bio proslavljen)”. Dakle, ovde se kaže jasno i glasno da vernik tako što će piti dolazeći Isusu po veri bi imao žive vode koje bi se iz njega izlivala. To postavlja to iskustvo na dan Pentakosta. A sada držeći ovu misao na umu mi čitamo u Jov 4:10 i 14, “Kad bi znala dar Božiji, i Ko je taj koji ti govori: daj mi da pijem, zamolila bi Ga i On bi ti dao vodu živu. A ko pije od vode koju ću mu Ja dati – neće ožedneti doveka, nego će voda koju ću mu Ja dati postati u njemu izvor vode koja uvire u život večni.” Ta ista živa voda je

spomenuta, ali ovoga puta ona nije nazvana reka; to je nazvano živi izvor. To je mesto gde ljudi prave njihove greške. Zato što je ovde na ovom mestu to nazvano i izvor i reka, oni misle da je na jednom mestu to večni život dat Duhom, a tamo gde je to nazvano reka (sadrži veliku dinamiku) oni misle da to sada treba biti Duh, koji opskrbljuje silom. Ali nije to tako. To je jedno te isto. To je Duh koji daje život i silu, i to je došlo na Pedesetnicu.

Šta je to što je prouzrokovalo takav nesporazum? Odgovor je "ISKUSTVO." Mi smo otišli za iskustvom umesto za Rečju. Udaljite se od iskustva kao vaše linije odmeravanja. Postoji samo jedna ispravna linija, samo jedan put, a to je REČ. A sada pažljivo pogledajte i razumite ovo. Petar je rekao, "Pokajte se i krstite se u Ime Isusa Hrista za oprostjenje greha i primićete dar Duha Svetoga." Pavle je rekao, "Jeste li primili Svetoga Duha OD KAKO ste poverovali?" Ovo je ceo naš problem upravo ovde. Ljudi se kaju za svoje grehe, oni se krštavaju u vodi, ALI ONI NE NASTAVLJAJU DA BI PRIMILI SVETOGA DUHA. VI VERUJETE U PRIMANJE DUHA. Verovanje u Isusa je korak u ispravnom pravcu ka Svetome Duhu. Ali ljudi se tamo zaustavljaju. Oni idu do vode i onda stanu. Oni veruju, i onda stanu. Biblija ne kaže da vi primate KADA poverujete. Nego, "Jeste li primili Svetoga Duha OD KAKO ste poverovali?" Tačan i bukvalan prevod je, "Jeste li, pošto ste prethodno verovali, primili Svetoga Duha?" Ljudi veruju, a onda stanu. Vi ne primate Svetoga Duha kada verujete u Njega, budući pokajani. Vi idete dalje da primite Svetoga Duha. Da li to vidite? To je ono što je pogrešno kod naših fundamentalista. Oni nemaju sile jer su stali pre Pentakosta. Oni su kao deca Izraelova, koja su izašla iz Egipta i stala ispred Obećane Zemlje. Dakle, ta deca Izraelova su napustila Egipat i to njih oko dva miliona stasalih. Oni su svi putovali zajedno, i videli svi ista čudesa Božija, svi su jeli istu manju i svi su pili istu vodu iz udarene stene, i svi su sledili isti oblak danju i vatreni stub noću ali su SAMO DVOJICA dosegli Obećanu Zemlju. SAMO DVOJICA SU BILI ISTINSKI ILI PRAVI VERNICI. To je ispravno zato što Reč kaže da su ostali umrli zbog nevere; *i zbog nevere oni nisu mogli ući unutra.* (Jev. 3:19) Onda pošto je to tako, i samo DVOJICA SU UŠLA, dakle ostali nisu bili istinski vernici. A šta je načinilo razliku? Dvojica su ostala sa Rečju. Dok su srca deset špijuna izneverila u Kadeš Barneu; Jošua i Kaleb se nisu pokolebali jer su verovali Reči rekavši, "Mi smo više nego sposobni da uzmemo

zemlju.” Oni su znali da to mogu zato što je Bog tako rekao, “Dao sam vam zemlju.” Pošto su svi ovi Izraelci videli silu i dobrobit Božijeg oslobođenja oni ipak nisu ušli u odmor, koji je tip Svetoga Duha. Tako vi upravo sada možete videti da će samo nekolicina verovati uvek celim putem da prime Duha Božijeg.

U redu, mi smo došli ovoliko daleko. A sada ja želim ići dalje, i kada to uradim, znam da ću prouzrokovati probuđenje određenih emocije. Ali radi toga ja nisam odgovoran. Ja sam odgovoran Bogu i Njegovoj Reči i ljudima koje je Bog meni poslao. Moram biti veran u svemu što mi Bog daje da kažem.

U Jovanu 6:37. i 44. kaže se: “Sve što Mi Otac daje doći će ka Meni, i onoga koji ide ka Meni neću izbaciti. Niko ne može da dođe ka Meni, ako ga ne privuče Otac koji Me je poslao i Ja ću ga uskrsnuti u poslednji dan.” U Jovanu 1:12-13, “A svima, koji Ga primiše, dade moć da postanu deca Božija, – onima što veruju u Njegovo Ime, koji se ne rodiše od krvi, ni od volje tela, ni od muževljeve volje – NEGO OD BOGA.” A u Efež. 1:4-5, “Jer nas je u Njemu izabrao pre stvaranja sveta – da budemo sveti i neporočni pred Njim, određivši nas unapred u ljubavi, blagonaklonošću Svoje volje, da nas posredstvom Isusa Hrista posini.” A sada bez da se upuštamo suviše u predmet Božijeg suvereniteta (jer to bi bila jedna cela knjiga za sebe) dopustite mi da na osnovu ovih stihova istaknem, da Isus Hrist sam bira Svoju vlastitu nevestu isto kao što ljudi biraju njihove neveste danas. Nevesta danas upravo ne odlučuje da uzme izvesnog čoveka za muža. Ne, gospodine. Mladoženja je taj koji odlučuje i bira izvesnu ženu za svoju nevestu. (U Jovanu 15:16, “Ne izabrate vi Mene; nego Ja izabrah vas.”) Dakle, prema Reči Božijoj, nevesta je izabrana pre postanka sveta. Ovo biranje neveste je radi Njegove svrhe. U Efež. 1:9. I u Rim. 9:11 se kaže “Da bi ostalo onako kako je Bog po Svom *izboru* odredio.” Vi to ne možete čitati ni na koji drugi način. Svrha srca, večna Božija svrha je bila da izabere nevestu po Svom **VLASTITOM** izboru, i ta svrha je bila u Njemu samome, i pošto je večna bila je proglašena pre postanka sveta.

Gledajte sada pažljivo i vidite ovo. Pre nego što je ikada postojala mrvica zvezdane prašine; pre čak nego što je Bog bio Bog (Bog je biće koje se obožava a nekada niko nije bio tamo da Ga obožava, tako da je On tada bio samo perspektivno Bog.) i On je tada bio znan samo kao jedan večni Duh, a nevesta je bila već tada u Njegovom umu. Da, ona je

bila. Ona je postojala u Njegovim mislima. A šta je sa tim mislima Božijim? One su večne, zar ne?

Božije misli su večne! Dopustite mi da vas upitam, “Jesu li Božije misli večne?” Ako vi možete videti ovo, vi ćete videti mnoge stvari. Bog je nepromenljiv i u suštini i u delovanju. Mi smo to već proučili i dokazali. Bog je beskonačan u Svojim sposobnostima i radi toga On kao Bog mora biti i sveznajući. Ako On jeste sveznajući, onda On sada ne uči, a niti se On savetuje čak ni sa Sobom, a niti u nekom vremenu dodaje Svom znanju. Ako bi On dodavao Svome znanju, Onda On nije sveznajući. Najbolje što bi mi mogli reći da će jednom On to biti. Ali to nije po Pismu. On JESTE sveznajući. On nikada nije imao neku novu misao u vezi nečega zato što su sve Njegove misli koje je On imao i koje će imati takve da zna kraj od početka zato što je On Bog. PREMA TOME MISLI BOŽIJE SU VEČNE. ONE SU STVARNE. One nisu jednostavno takve kao čovečije, koje su načinile nacrt i čekaju da jednog dana budu prenesene u materiju i oblik, već su one već stvarne i večne, i deo su Boga.

Vidite kako to deluje. Bog je uvek imao Svoje misli o Adamu. Adam, kao Njegova misao, je još bio neizražen. Psalam 139:15-16. će vam dati ideju vezanu za to, “Moje kosti nisu ti bile sakrivene, kada sam stvoren u tajnosti, oblikovan u dubini utrobe. Tvoje oči videle su moj zametak i u Tvojim knjizi zapisani su svi moji dani, koji su meni određeni, dok ih još nije bilo ni jednoga.” Ovo, kao što sam rekao, nije bilo napisano o Adamu već vam to daje ideju i znanje da je misao bila tamo u Njegovom umu, i ta misao je bila večna i morala je biti izražena. Tako kada je Adam bio formiran od zemaljske prašine i njegovo duhovno biće stvoreno od strane Boga, onda je Adam postao izražena Božija misao, a te *večne misli* su sada bile manifestovane.

I tako mi bi mogli ići kroz vekove. Nalazimo Mojsija, Jeremiju, Jovana Krstitelja, i svaki od njih je bio Božija večna misao izražena u određenom vremenu. Onda mi dolazimo do Isusa tog LOGOSA. On je bio savršena i kompletna MISAO izražena i On je postao znan kao Reč. To je ono što On JESTE, i *zauvek* ĆE BITI.

Dakle, rečeno je “Da nas je On izabrao U NJEMU (Isusu) pre postanka sveta.” To znači da smo mi bili upravo tamo SA Njim u umu i mislima Božijim pre postanka sveta. To daje VEČAN kvalitet izabranima. Vi se ne možete udaljiti od toga.

Dopustite mi da ovde ubacim jednu misao. Čak je i naše prirodno rađanje bazirano na odabiranju. Ženski jajnici proizvode mnogo, mnogo jajašaca. Ali zašto baš u određeno vreme dolazi dole izvesno jajašce, a ne neko drugo? A onda u muškom semenu, zbog nepoznatog razloga dolazi baš određeni spermatozoid i priljubljuje se za to jajašce, a neki drugi koji su se čak lakše mogli spojiti, ili imali bolju priliku za to, nisu to učinili, već su izumrli. Iza svega ovoga postoji jedna inteligencija, inače što određuje da li je beba dečak ili devojčica, plava ili smeđa, svetlih ili tamnijih očiju itd. Sa ovim mislima na umu razmislite o Jošui i Kalebu. Ne kaže li Isus u Jovanu 6:49, "Očevi vaši jedoše u pustinji manu i pomreše." Ti roditelji koji su umrli su bili neophodni kao praočevi ljudima kojima je Isus govorio. Oni su poginuli, a ipak su oni bili u Božijem prirodnom izabiranju kao što su Jošua i Kaleb u duhovnom.

Ali da nastavimo. Ovi izabrani nisu bili samo večne misli Božije koje su trebale biti izražene u telu u njihovoj podesnoj sezoni, već su ovi isti izabrani nazvani drugim imenom. Rim. 4:16, "Zato se kaže 'od vere', da bude po milosti, da obećanje bude sigurno svemu *potomstvu*, ne samo onome od zakona, nego i onome od Abrahamove vere; on je otac svima nama." Rim. 9:7-13, "I nisu svi Abrahamova deca samim tim što su njegovo potomstvo, nego: 'U Isaku nazvaće se tvoje potomstvo.' To znači da sva telesna deca nisu deca Božija, nego deca obećanja smatraju se kao pravo potomstvo. A reč obećanja je ovo: 'Doći ću u ovo vreme i Sara će imati sina.' Ali ne samo ona, nego i Rebeka koja je od jednog začela, od Isaka, našeg oca; jer dok se oni još nisu rodili, niti učinili šta dobro ili zlo, da bi ostalo onako kako je Bog po Svom izboru odredio, da ne zavisi od dela nego od onog Koji poziva, njoj je rečeno: 'Stariji će služiti mlađem.' kao što je napisano: 'Jakova sam zavoleo, a Isava sam omrznuo.'"

U Gal. 3:16, "A obećanja su rečena Abrahamu i njegovom potomstvu. Ne kaže: 'i potomcima,' kao mnogima, nego kao jednom: 'i tvom potomku,' koji je Hrist." Gal. 3:29, "Ako ste vi pak Hristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, naslednici po obećanju." Prema Rim. 4:16 mi nalazimo da je Bog dao sigurno obećanje SVIMA od Abrahamovog semena (potomstva), a Pavle stavlja sebe i sve vernike pod odabiranje zato što on kaže, "Abraham koji je otac nas SVIH..." A onda on nastavlja ne da bi suzio definiciju, već rađe da je završi u Gal. 3-ća glava on identifikuje SEME (jedinina) sa Isusom, i ubrojio "decu

semena” kao decu obećanja, a obećanje povezao sa “odabiranjem”, ili “Božijim izborom.” I to je tačno ono što smo mi govorili. Ovi koji su Kraljevsko Seme su *izabrani* od Boga; *predodređeni su, unapred znani* od Boga, i bili su u Božijem *umu* i Njegovim *mislima*. Jasno rečeno Istinita Nevesta Hristova je bila u Božijem umu večno, iako neizražena dok svaki pojedini nije došao u označenoj, određenoj sezoni. Kao što je svaki *član* došao napred to je postalo IZRAŽENO i zauzelo svoje mesto u telu. Tako ova nevesta je bukvalno NEVESTA SEMENA IZGOVORENE REČI. I ako je ona ženskog roda u oznaci ona je takođe nazvana “telo *Hristovo*.” Vrlo je očigledno da ona treba da bude nazvana tako, jer je ona bila predodređena u Njemu, došla iz istog izvora, bila je večno sa Njim, i sada objavljuje Boga u telu koje je sastavljeno od mnogo članova gde je jednom Bog bio objavljen u JEDNOM ČLANU, u našem Gospodu Isusu Hristu.

Tako eto, ovde mi dolazimo do zaključka. Pošto je večni LOGOS (Bog) bio objavljen u Sinu, i u Isusu je prebivala sva punina Božanstva telesno; taj Večni je bio Otac objavljen u telu, i usled toga dobio titulu Sin, isto tako mi, večni u Njegovim mislima po našem redu postali smo mnogočlano Seme Izgovorene Reči, objavljene u telu, i te večne misli koje su sada objavljene u telu su sinovi Božiji, kao što smo mi i nazvani. MI NISMO POSTALI SEME NANOVOROĐENJEM, MI SMO BILI SEME I RADI TOGA SMO NANOVOROĐENI, JER SAMO IZABRANI MOGU BITI NANOVOROĐENI. Zato što smo mi BILI SEME to je razlog da mi možemo biti oživljeni. U NE-SEMENU nema ničega što bi se moglo oživeti.

Držite ovo pažljivo u umu. A sada učinimo sledeći korak. Otkupiti znači kupiti nazad. To obnavlja originalnog vlasnika. Bog, Svojom smrću, prolivenom krvlju je OTKUPIO NAZAD SVOJE VLASTITE. On je otkupio nazad Nevestu Semena Izgovorene Reči. “Moje ovce čuju Moj glas (Reč) i one Me slede.” Vi ste uvek bili ovca. Vi nikada niste bili svinja ili pas koji se preobrazio u ovcu. To je nemoguće, jer svaka vrsta života proizvodi istu vrstu i nema promene u rodu. Pošto smo mi bili u mislima Božijim, a onda izraženi u telu, zato je trebao da dođe dan kada bismo čuli Njegov glas (Reč), i slušajući taj glas postali svesni da nas naš Otac poziva, prepoznavši da smo sinovi Božiji. Mi smo čuli Njegov glas i povikali kao što je i izgubljeni sin “Spasi me, O moj Oče, ja Ti se vraćam.”

Sin Božiji može dugo vremena hodati dok ne prepozna da je sin. Ustvari mnogo istinskih Hrišćana su kao priča o mladom orlu, koji se izlegao ispod kokoške. Vi znate da je orao tip istinskog vernika. Dobro, farmer je uzeo jaje iz orlovog gnezda i stavio ga pod kokošku. U pogodno vreme sva jaja pod kokoškom su se izlegla. Bebe pilići su fino napredovali sa majkom kokoškom ali mali orao nije mogao shvatiti kljucanje i traženje hrane po stajskoj gomili. On se uspeo snaći za život iako je bio prilično zbunjen u svemu tome. Ali jednoga dana, odozgo iz vazduha majka orao, koja je izlegla jaje, ugledala je tog malog orla na zemlji. Ona je jurnula dole velikom brzinom i zakreštala svojim oštrim glasom i pozvala ga da poleti gore u susret k njoj. On do tada nikada nije čuo kreštanje orla, ali sada kada je čuo taj kreštaj nešto u njemu se uskomešalo i pokrenulo želju da bude lansiran gore. No bilo ga je strah pokušati. Ponovo je majka zakreštala k njemu da se podigne uz vetar i da je prati. On je svojim glasom odgovorio da se plaši. A onda je ona još jednom zakreštala da pokuša. Mašući krilima on se odbacio u vazduh, odgovarajući na povik svoje majke, zatim se vinuo u plavo nebo. Vidite on je uvek bio orao. On je delovao kao pile na momenat, ali nije mogao biti zadovoljan. No kada je čuo poziv velikog orla on je došao do svog vlastitog mesta. I jednom kada istiniti sin Božiji čuje povik Duha kroz Reč, on će takođe shvatiti ko je i potrčati ka Velikom Proroku Orlu i biće sa Njim zauvek na sedištu u nebeskim mestima u Hristu Isusu.

A SADA DOLAZI NAŠ TRIJUMFALNI, ZAVRŠNI KAMEN na krštenje sa Svetim Duhom. Gal. 4:4–7, “A kada je došla punina vremena, posla Bog Svoga Sina, rođenog od žene, Koji je bio pod zakonom, da iskupi one koji su pod zakonom – da mi primimo posinjenje. A pošto ste sinovi, posla Bog u vaša srca Duha Sina Svoga koji viče: Aba, Oče. Stoga nisi više rob, nego sin; a ako si sin, onda si i naslednik kroz Boga.” Ovde je to. Isus Hrist je došao, umro na krstu, i završio Otkupljenje (obnavljajući originalnog vlasnika kroz kupovinu ili plaćanjem cene) i time NAS POSTAVIO KAO SINOVE. *On nas nije načinio sinovima, jer mi smo već bili njegovi sinovi, već nas je On postavio kao sinove; jer dokle god smo mi bili u svetu, u telu, nismo mogli biti prepoznati kao Njegovi sinovi. Mi smo bili držani u ropstvu od đavola. Ali i pored toga svega mi smo ipak bili sinovi.* I čujte ovo, “I ZATO ŠTO STE SINOVI, BOG JE POSLAO DUHA SINA SVOGA U VAŠA SRCA S KOJIM VI VIČETE, OČE, OČE.” Na koga je Duh pao

na Pentakostu? Sinove. A u Korintu? Na sinove dok su oni SLUŠALI REČ!

Šta je krštenje Svetim Duhom? To je Duh koji vas krštava u telo Hristovo. To je nanovorodenje. To je Duh Božiji koji dolazi unutra i ispunjava vas pošto ste se pokajali, (čuli Njegovu Reč) i bili kršteni u vodi kao odgovor čiste savesti prema Bogu.

Ovo što smo mi upravo sada izložili bilo bi mnogo lakše za shvatanje da su svi verovali doktrinu jednoga Boga. Jer nema tri osobe u Bogu već JEDNA. Tako mi NISMO nanovorodeni Duhom Isusovog Života koji ulazi u nas, a da posle toga Sveti Duh dolazi u nas i da nam daje silu. Ako bi to bila istina, zašto mi onda obeščašćujemo Oca ne dajući Mu udela u našem kompletnom spasenju, jer ako je spasenje od Gospoda, a tamo se nalaze tri Gospoda, Onda On (Otac) mora nešto takođe učiniti. Ali ovo može sigurno biti viđeno da je Isus učinio vrlo jasnim da je On i samo On taj Bog i to je On i samo On Koji dolazi u vernika. U Jovanu 14:16 kaže se da će Otac poslati drugog Utešitelja. Ali u stihu 17 (On) Isus kaže da je On sa njima i da kasnije treba biti U njima. U stihu 18 On kaže da će On doći k njima. U stihu 23.-em govoreći učenicima rekao je, “Mi (Otac i Sin) ćemo doći k njemu.” Eto tako, to je Otac, Sin i Sveti Duh svi dolazeći u isto vreme jer JE TO JEDNA OSOBA koja je u Božanstvu. Dolazak se dogodio na Pentakostu. Tu nema dva dolaska Duha, već samo jedan. Nevolja toga je što ljudi ne znaju pravu istinu, i oni jednostavno veruju u Isusa za oproštenje greha, ali nikada ne nastave da prime Duha.

No pre nego što završim ovaj predmet, znam da imate pitanje u vašim umovima. Vi biste želi znati da li ja verujem u doktrinu pred postojanja. Ja ne verujem u tu Mormonsku doktrinu predpostojanja duša, kao što ne verujem ni u reinkarnaciju ili preseljenje duša. Budite pažljivi ovde i vidite ovo. To nije osoba, koja dolazi predodređena od Boga; TO JE REČ ILI SEME. To je to. Celim putem nazad, previše nazad da bi to ljudski um uhvatio, Večni Bog sa večnim mislima, misleći odlučio je, “JAKOVA SAM LJUBIO, A ISAV MI OMRZNU (Rimljani 9:13) A NITI SU BILI ROĐENI, A NITI UČINILI DOBRA NI ZLA.” Vidite, to je bila MISAO, a zatim ta misao je postala izražena, i Bog je doneo nazad Jakova, zato što je Jakov sam bio SEME. Jakov, sam je imao seme; to je razlog što je on imao poštovanje prema prvorodstvu i Božijem zavetu. Ako ste vi istinito seme, vi ćete čuti tu Reč; Duh će vas krstiti u Telo Hristovo, ispunjavajući vas i

osnažujući vas, i primićete Reč za vaš dan i doba. Vidite kako jasna postaje istinska evidencija kada vam je Reč otkrivena? Ponovo, pazite, Isus je bio Kraljevsko Seme. On je živio u ljudskom telu. Kada Ga je Duh pozvao (Misao Manifestovana Rečju), On je otišao u Jordan i tamo je bio kršten u vodi. U poslušnosti Reči, Sveti Duh je došao na Njega i glas je rekao, “Ovo je Moj ljubljani Sin, Njega slušajte.” Glas nije rekao, “Ovaj je postao Moj Sin,” jer Isus je BIO Sin. Sveti Duh Ga je stavio u položaj kao Sina pred svima njima. Onda budući ovako ispunjen (a isti uzor se dogodio na Pentakost i uvek posle), On je otišao i manifestovao silu, primajući puno otkrivenje Božije i od Boga, za taj dan. A sada mi smo konstantno govorili da je istinska evidencija krštenja Svetim Duhom *za vernika da primi Reč za doba u kojem živi*. Dopustite mi da vam to najjasnije pokažem.

U Sedam Doba kao što su izložena u Otkrivenju 2 i 3, je čitava Punina Pagana, ili sve vreme u kojem Bog deluje sa Paganima za spasenje. *U svakom pojedinačnom dobu, bez izuzetka*, navedena je ista stvar u otvaranju i ista stvar u zatvaranju poruke svakom dobu. “*Glasniku* u (Efezu, Smirni, Pergamu, Tijatiri, Sardu, Filadelfiji, Laodikeji) napiši; Ovako govori Onaj, itd, itd, itd. “...Ko ima uši, neka (jednina) neka čuje šta Duh govori crkvama.” Zapazite ovde da Isus (Duhom) u SVAKOM dobu adresira Sebe SAMO JEDNOJ osobi koja se odnosi na Reč za to doba. Samo JEDAN glasnik za svako doba prima ono šta Duh treba da kaže tome dobu, i taj JEDAN GLASNIK je glasnik istinskoj crkvi. On govori za Boga otkrivenjem “crkvama”, oba dvema istinskoj i lažnoj. Poruka je tako prenesena svima. Ali iako je ona prenesena za sve koji dolaze u domet poruke, ta poruka je primljena pojedinačno samo od izvesne kvalifikovane grupe na određeni način. Svaki pojedinac te grupe *je jedan koji ima sposobnost da čuje šta Duh govori putem glasnika*. Ovi koji to čuju ne dobijaju svoje individualno otkrivenje, a niti grupa prima svoje kolektivno otkrivenje, VEĆ SVAKA OSOBA SLUŠA I PRIMA ONO ŠTO JE GLASNIK VEĆ PRIMIO OD BOGA.

Dakle, nemojte misliti da je neobično što je ovakav slučaj, jer Pavle stavlja ovaj uzor pod ruku Božiju. Pavle je sam imao puno otkrivenje za njegov dan kao što je to evidentirano od strane drugih apostola, koji su ga priznali Prorokom-Glasnikom Paganima za taj dan. I takođe zapazite stvarnom ilustracijom u Reči, da kada je Pavle pozeleo da ide u Aziju, Bog mu je zabranio, jer su ovce (Njegova deca) bile u Makedoniji i oni

(Makedonci) bi čuli ono što je Duh imao reći kroz Pavla dok ljudi u Aziji to ne bi primili.

U svakom dobu mi imamo tačno isti uzor. To je razlog što svetlo dolazi kroz nekog Bogom datog glasnika u nekom *izvesnom području*, i onda od tog glasnika rasprostire se svetlo kroz službu drugih, koji su bili verno poučeni. Ali naravno svi oni koji idu napolje ne nauče uvek koliko je važno govoriti SAMO ono što je glasnik govorio. (Setite se, Pavle je upozoravao ljude da govore samo ono što je on govorio, I Kor. 14:37, “Ako ko misli da je prorok ili da je nadahnut, neka razume da je GOSPODNJA NAREDBA ovo što vam pišem.” Da li je Reč Božija izašla iz vas, ili je samo k vama došla?”) Oni ovde dodaju ili tamo oduzimaju, pa ubrzo poruka više nije čista, a probuđenje odumire. Kako pažljivi moramo biti da čujemo JEDAN glas, jer Duh nema sem jednog glasa, koji je glas Božiji. Pavle ih je upozorio da kažu ono što je on rekao, isto kao što je i Petar učinio. On ih je upozorio da čak, ON SAM (PAVLE) nije mogao promeniti ni jednu reč onoga što mu je dato otkrivenjem. O, kako je to važno čuti glas Božiji od Njegovih glasnika, i onda reći ono što je njima bilo rečeno da kažu crkvama. Nadam se da sada to počinjete uviđati. A možda sada možete razumeti zašto se ja ne slažem sa fundamentalistima, a niti sa Pentakostalcima. Ja treba da se slažem sa Rečju na način na koji to Gospod otkriva. Vidite, ja to nisam sve prošao. To bi zahtevalo posebnu knjigu, ali uz pomoć Gospodnju mi ćemo dobiti mnogo propovedi i kasete i poruka o svim ovim tačkama da bi vam pomogli da shvatite i da spojite celo Pismo.

“Ko ima uho neka čuje šta Duh poručuje crkvama svakog doba.” U svakom dobu je postojao isti povik. Čujte šta Duh kaže. Ako ste vi Hrišćanin, vi ćete se vratiti nazad onome što Duh uči, a to je, Reč ovog doba. Svaki glasnik svakom dobu će propovedati tu Reč. Svako sveže istinsko probuđenje će biti zato što su se ljudi vratili nazad Reči njihovog doba. Povik svakog doba je ukor, “Vi ste napustili Reč Božiju. Pokajte se, i vratite se nazad ka Reči.” Od prve knjige u Bibliji (Postanka) do poslednje knjige (Otkrivenja) postoji samo jedan razlog za Božije nezadovoljstvo – napuštanje Reči; i postoji samo jedan lek da se ponovo dobije njegova naklonost – vratiti se ka Reči.

U Efeškom Dobu, i u ovom dobu, i u svakom dobu u kojem smo ovo razmatrali videćemo da je ovo istina. I u poslednjem dobu, a to je ovo naše doba, mi ćemo naći zamračenu Reč, potpuno otpadništvo, koje se završava u velikim nevoljama. Ako ste vi istinito seme, ako ste

istinski kršteni Svetim Duhom vi ćete poštovati Njegovu Reč iznad vaše neophodne suštine, i čeznuti da živite po SVAKOJ Reči koja izlazi iz usta Božijih.

Ovo je moja iskrena molitva za sve nas; možemo li čuti ono što Duh donosi iz Reči za nas danas.